

۱۶۳۴۶

۲۰۷۵۱۱

کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۱۶۳۴۶

۲۰۷۵۱۱

نظر و محلول حکمت نا اینکه خبر شود بنکوترین و بدست سازا و با آن
لطیف نا اینکه زایب شود پس بدیند از او از آنکه وزن درم و ربع و نیم
پس بدین سبک بیرون می آید با قوی در طبابت کال را از او زاده داشته باشی
احضرت را پس طرح کن از او نصف خبر اخی **که** بدین سبک از آنجا بیاست
و این از جمله اسرار علم منان است در اکسیر پس بنافع عجیب بر آنست که حل کنی
اکسیر را و عقد کنی سه مرتبه **که** اخذ کنی از او من در همی آب کنی و کلاب
نا اینکه مخل شود در او و شنبه کنی آن آدم کفن و مفلوج و میرو و و شیراز
شب ربع هلهه پس بدین سبک بر طرف میشود باذن الله تعالی و بری میشود
پس از این زهرهای که زنده باشد و از کزیدن شراب لاری و از جمله بنافع
او این است که اگر مخلوط شود با اکسیر هشت بل در هم به در هم از سر مده
و صحرایی که در سبک لایب **که** خشک کند و در چشم کشد از او پس بدین سبک
بر طرف می کشد و جمع از آنرا از او که احوال کرده شود این سر مده بمیلی که ساخته
باشد از زهر صنایع اکسیر می باشد و ساز از جهت قوت باذن الله
تعالی **و اعلم یا اخی** بدین سبک اسرار اکسیر جای برد در روز و مدها و خود در عمل
کسیر از حیوان پس از این است پس از تجر و مخلوط کرده است بعضی از اطفال را
بعضی و ذکر کرده است هر گوی که شنبه می شود در آب او نباتات و از صبح و صبح
و منافع کردن است در اوصاف اشیاء کسیر اغال طولانی و جمع آن چنین که
ذکر کرده شد ممکن است و بیرون نیست افدا بره امکان و نرا و جوی
ندید و بدین سبک از برای ندر است صفا صد و بر آن چیز که ذکر کرده
شد بنفعی که ذکر کردیم و از او در شمل لایب و اغال ذکر میکنم آنچه که لایق
باین کتاب است و مگویم من که قدیم پیش میگذارم بر اکسیر محمول و شلنام
مکن بوی او را و مکن اغراض از او نا اینکه خبر شود و استعمال مکن مگر

مدرقه اکسیر سکر و تبه

روز و شش است جابر

طرح

طرح با حیا و نظر کن لبوی علامات اکسیر و طرح پس بدیند از او
مقدور و در ظاهر او در مظهر بدیند با جوی و بخور آن بنافع **که** ز سبک او
چیزی و عمل کرد و طایف کرد پس بدیند از او با نفع است این
استمال کن در آن چنین که از او قاری بآن **که** کف جابر در اسرار حقیقت
بدین سبک از برای اکسیر است هرگاه حل شود و عقد شود در مرتبه
ثانی و طرح کرده شود یکبار از او صد و پنجاه هزار بدین سبک حل کن نو از او
از جهت دهن و شنبه و عقد کن بعد از آنکه صاف کرده باشد و در مرتبه
ثالث پس القای شود بر رویش هزار و دینت و اگر حل کنی در مرتبه چهارم
و عقد شود طرح می شود بر سبک و پنجاه هزار و اگر حل شود و عقد شود در مرتبه
پنجم و آغوشی شود بر چهار صد و یک کف اسرار این است تمام اکسیر و طبابت
آنچه که در او است بنفعی که در او است است از حکم فاضل سفر طراز است
من اقام حقیقتها و قاع که فرمود بدین سبک عمل کرد و از اینست خود را از اینها
بدین سبک حل او و عقد و بعد از این **که** دیده شد چیزی ندر هم و آمد
مگویم من پس کان کن فو را و فقیض است از برای آنچه که ذکر کرده شد
در طبابت اعظم بدین سبک القای شود بر هزار هزار و دو و شصت هزار و دوازده
مرتبه و فقیض است از برای آنچه که ذکر کرده شد است و طبابت کسیر بدین سبک
القای شود بر رویش هزار هزار و از این هجده بدین سبک از برای هر بابی
عمل خاص است بآن باب و از برای او نیز طرح مناسبی هست و فقا و شلنام
لبوی مقتدات ابواب و قوی اغال و ترکیبها و قوی و مده لبوی اصول
او تبه و عقا خبر بنفعی که ذکر کردیم و در شمل لایب و اغال ذکر میکنم آنچه که لایق
استاد جابر و مضمحل کرده است با سبک اکسیر و اجاب است حل کردن و عقد کردن
دوازده مرتبه و کفنه است نیز با سبک و اجاب است حل کردن و عقد کردن

فقا و شلنام در لایب و عقد

مرتبه ثانی

یا به صد و پنجاه هزار

مرتبه ثالث یا به سیست و سیست هزار

مرتبه چهارم یا به صد و پنجاه هزار

مرتبه پنجم یا به چهار صد هزار

بر هزار هزار و دوازده مرتبه

بر سیست هزار مرتبه

و جابر و فقا و شلنام در لایب و عقد

و از اوده مرئیه و کفنه است نیز باینکه واجب است حل کردن و عقد کردن
 و نکود کردن بیست و چهار مرئیه **پس** بدین سببکه بگوید عجب از جمله منافع
 اکبر است که اگر اخذ کنی از حد بدی و لاده در هم و از سرب و در هم و
 نصف و از فلکی هفت مرهم و در هم و در هم و از سرب و در هم و
 شد جمع باز اید و مقدم کنی حد بد و شب زدر که اخذ در اول مرئیه **پس** اخذ
 کنی در دو ایشان فلکی و سرب و از **پس** **پس** مخلوط شد جمع باز اید و مزاج بر سر
 کن بر عجب و در همی از اکبر مذکور که مکرر شده بود بیست و چهار مرئیه
 بدین سببکه جمع بگوید در هب عجبی و از برای اوست اسرار عظیمه در طلسمان
 پس بسیار انگشتری جهت اطلاع خارمان در چندت کردن و از جمله علایم
 حملش بر ذی که او را ده سال باشد آتین می شود از علامات حملش این است
 که گرم کنی و سرد کنی در آب کلاب و در هب کلاب و یکدور آن بکشی و غشیه
 کنی از برای در در بر طرف می شود و بر طرف می کند جز از این و اگر افشار
 از این چند یک با یک از اکبر بره جز از این **پس** **پس** عطفه می شود
 جلد شمس که از برای اوست خاص عجبیه در اعمال منع کردن و دور زدن
 بکری از او و انقی و بکری از او و در مغالی زنانه و غشیه کنی و از
 از برای جزوم و غشیه کنی در آب بنکوب بدین سببکه چنان می شود و اگر
 کوفته شود از این اکبر مکرر و ووزن جنبه باز و در هم از شام کوزن بخرید
 شود با و خانه یا شمعها مو صغیر که در او هست انقباضهای بسیار و افات
 و مفا و عطرها و خفاش و اشال این بر طرف می کند ثمری بود و در می پند
 و مکافه که در حال می باشد و اگر طرح کوره شود از او بر هر بخوری
 از بخور از حبه نازل شدن و در خانه **پس** **پس** عجب است در هم
 چنین عمل می کند در سایر صور طلسمها از جهت جلب منافع و دفع ضرر

عقد و عقد مرئیه

از جهت دفع اکبر

خاکه اکبر در آب

بر آب دفع انقباض و در آب و غیره

و از اعظم

در آب و در سینه

در آب

و از اعظم منافع او این است که منع می کند بی برادر هرگاه وضع شود از دور
 در نصفه رطل از اطر رطل و استمال کرده شود از آن هر روز مغالی یک سبکه
 شب داشته باشد پس بدین سببکه عجب است و بسیار باشد که ساقا کند و می پند
 و بیرون آید بدلا و میوی سیاه و اعانت می کند بر غایب بودن تحت بدن و هوا
 بکری از او است در هم بر جینی از طلسمها نهره در وقت که اخذ و نفش شود
 بر آن نهره صورت مجنون معلوم کرد بدست کوفته باشد ضعیف خود را
 و آباده باشد پس اگر با خود دارد اضافی او را ملول نمیشود از جماع
 و ضعف نمیشود از و فوای او هرگاه عمل کنی و از در طلسمهای کواکب یاد
 بخور طلسمها پس مخلوط می شود طلسمی طلسمی و نه بخوری بخوری الحد
 الحذر **پس** **پس** اخذ کنی نوا از اکبر صبر و بکری از او و در طلسم از شلن با صبر
 با عود یا لبان یا هر یک از بویهای خوش که با که مثل که بدین نازیک
 اوست از بوی یا کزنجبر یا عجبیه یا عجبیه که کشته می شود از او در مکانی
 کنی تا امانت بسیار از اینجین که در حوالی اوست پس بدین سببکه این است
 نفش در این و از این هب می شود بعضی ملوک که مسکن است در بخور
 خود پس منع می شود و مرفه بوی او بچهار رخ پس هم چنین اگر وضع
 کنی از او و فوای او در یک رطل از معاجین مفرج یا شربه **پس** **پس** و بسیار
 نراست در این وضع مسکن از اسحاق و فساد و هرگاه اخذ کنی از او
 فوای او و سخن کنی با در همی کل امری این اخذ کنی از این و وزن در همی
 و لوح کنی در عنبای شراب که نریش شده باشد و فساد کرد و بد باشد
 در اقل فساد پس بدین سببکه مکرر و دوی بدینی و از او در هب بنکوب
 و اگر اخذ کرده شود از او و بوزن در همی و سخن کرده شود در طلسم
 کل امری سخن بنکوب و اشامه شود از او و فساد در همی اکبر از او

۱۳

در هر استخوان پانسی **پن** در **نیکه** هر یک شود از کسکه اخذ کند و باند
 و بخون کند و در بخنداند الماس و یکداند و نصف دانک با فونت آخر
 و سه درهم اسرب بیرون می آید از جوهری بنکونیک **نیکه** هرگاه که
 او را افتاد در شکری از شکری معلوب می شود هرگز از آن جلد عیب نزن
 اغمال است نزد دین است که بوده باشد مثل عیون کند و در دین کده
 جای از صفراط بدین سبکه اگر کامل چیز است که بوده باشد بدین کند
 هر چند می گویم در صنعت این اگر کامل ابواب و تفصیل های معلوم است
 و نیمه های مدینه ضمت کرده شد بدین سبکه اجناد و بخند عیون کند
 و پاکیزه بوده باشد بدین بقی کرده شد باشد از برای صنعت نام است
 بیون الله تعالی می باشد از زحل سه درهم و از شری چهار درهم
 و از زنجیر در هم و از شمس هفت درهم و از زهره هشت درهم و از زحل
 نه درهم و از مژده در هم و سبکه کرده شود برنج و زهره و از لایع از کلا
 نظیر و باین بر اضافه کرده شود بیوی از شری برنج و زهره و از لایع از کلا
 مجموع از مدینه که از برنج و عطار است که نام نام شود مجموع در وزن
 سه ساعت پس بخند شود مجموع در نظر از حدید که در وزن یکون
 صافی باشد **پن** اخذ کرده می شود مجموع جلد از حدید نام مقام در مقام
 حدید که باشد با وین کب و در باب اوسط اضافه می شود بیوی
 از کلیل بحد ثلث دو وزن پس نه کن با و عشره را نا است که کامل شود
 اگر پس این اگر شست که نافع است و عظیم است واد انسان خلاصه نام کلا
 و انکشتی اطاعت کردن علویات و ثقلیات است و با وین صغیر
 در طوال است نام و هرگاه اخذ شود از وزن چند در وزن با شری
 و نه شود بر علی که ما بوس شد باشد از جاف شدن پس بدین سبکه

بر وزن

بر وزن می شود از او و آنکسکه اخذ کند و جزو از اکبر بر پانز و اصل
 سازد او از هر شاد جزو از مرزاید و بر بعد از سخن کردن وصل کردن
 با آب الحی یا اینکه خمر شود و عمل کند با وجه بر قدر صفای میگرد و عیب
و پن خمر کند بلور را باین وزن از بیاض یا آب الحی یا اینکه خمر شود
 میگرد و جوهر با فونت آخر می باشد و در مکاهای نام یک مثل شری و
 او بخنقی اختاری که درند حکا با مثال این اعمال عیب و این آثار از الله تعالی
فصل ششم ذکر مکن در این مکنها بقوا بدی که ناچار است از این خواهد
بذات ای برادر من بدین سبکه حل جیبی بر جیبی است می شود **اول**
 حل کدخن است و این صفا است که از برای او خواست شمع است بختی
 که می کند از بداند از او و عطر این حل میگرد و دانست نا اینکه بگوید
 در ریش شرف مثل قالیهای شمع یا سبک لطیف و صابون حل نانی
 او و عطر تراست در خواست از اول پس می باشد مثل سبک و میگرد و زود
 بر کدخن و حل ثالث می باشد خواست او مثل شری باشد یا مثل کوه
 باشد و عطر با عسل مکر مثل عطر **حل** بود و دانست در خواست
 ذاب و با آنچه شیب با و است و جمع آنچه یکدیگر که در ماز برای او
 تراست و عیون است پس این صفت های چهار کانه افشا حل خاصه
 صناع است و نای می شود و از آنجیب و از حل کدخن است فوی **دوم**
 حل بورفی آید است پس از افشا شری کانه ناچار است طالب دانست
بذات از برای حل سبک است پس از این جلد آن چیزیست که حل می شود
 عفتا عظم و بعضی از آنچه شیب که حل می شود با انکشتی از انکشتی
 صناع عظم و آن صناع جلد معانی اخذ آن معانی که سبک و
 شست صناع است و ذک که در هر ما در گای صناع بعضی از این است

اقسام حل جیبی
 شری
 شری
 شری
 دین ذاب
 در بر آب

صناع حل
 شری

متریدین در حقیر
متریدین در حقیر
متریدین در حقیر

که حل می شود بدینی که لا محاله است بعضی از ایشان چنین است که مثل
بر بنویسند محلوله مطهر بعضی از آن چنین است که حل می شود با آب الحی و اعظم
مفاتیح است **اما حل مفتاح** پس بدین سبب که او غریب است پس فهم **اما**
عقدی می باشد مگر بدین معنی و مدنی و نیز آن اثری است که می شود در عقد
لغزید بمقام شهرت مفتاح کرده پس همان شمع و صابون **بدان** بدین سبب
حل و عقد از برای سایر مفاتیح منتهی می شود بحد نفوذ او در الفا و لید
شدن و نه درجه کردن و این شرط است جامع جمیع احوال حکما در عقاوت
الفا و در او است شرطی از برای ضمیمه های اسناد و کبریا بر وجهی که الله

من ممالان اسناد ابو موسی جابر بن صوفی

چنین میفرماید اسناد ابو موسی جابر بن صوفی که نا انکار است
کردم بعد از این کتاب دیگر تصدیق نکردم و نخواهم نمود **بدان** که در چهار
هزار کتاب حکمت در بود آن روز را اشکارا کردم و بنویسید و بنویسید
این اسناد را از کتب خود می کند و **بدان** که در چهار هزار کتاب حکمت
میفرماید که انا عرفت الامانة على التمسك والاعتصام والجليل
ان تجلوا ما واسقف من ماله و عملها الانسان انما كان خلقا محمولا
خدا و عالم التمسك که چندین دفعه بر من رسید در محل کردن این اسناد نا انکار
بفضل خود و رحمت کرد و وقت بر من گذشت و بنویسید که این اسناد را از کتب
سید و افای من حضرت امام جعفر صادق ع و بنویسید و در یاد کردن
و از کفنا و کرد و از اسباب با و داشت و می خواهم درین زمانه من گنم
بر رسم ملامت را از آن است و از و بال این برهانید بعد از این کتاب در کتب

مطالب مفید از کلام
جابر

کتاب در حقیر
کتاب در حقیر
کتاب در حقیر

برسانه تصدیق نخواهم کرد خدا بیگانی روزی آن کند که از سیدگان
مستحق باشد **و اینج** در هیچ کس از اسرار اصول و تدبیر یاد نکرده
در بر سرانله ذکر کرده و سوگند یاد منبایم که اگر کسی هیچ کتاب از کتب
نرسیده بهین سرانله از تمام است خدای مطلع است و من چندین کتاب
دو جمع نمودن این سرانله و بدینست خویش نموده نامزید بود منظر
هیچ شاگردی بر سرانله و نکذاشتم که در این نظر کند و بعد از این امید
و اوم که بنظر کسی رسد که بنک ناسل کند و مقصود رسد انشاء الله
و عجب دارم از کسی که از سرانله یاد و رسد و بنا اهل مدینه حاضر نماید
من این اسناد را از کتب خود می کنم معلوم باشد که این چهار کتاب است
اول اصول که بر **دور** بنویسید **سوم** تدبیر که **چهارم** در **دور**
و حواله سید پد فوی می بنویسند که من تدبیرا لیکبر میگویم و این تدبیر
ارکان است اعظم هر که این کتاب را بد و نیافت و کرد و هیچ کتابی
نخواهد یافت و اگر خدای خاشنه و بنک ناقص نموده در بنای بدین
او را هیچ نسخه و کتاب احتیاج نباشد چرا که همه حکما از انکاب و حاجت
می باشد جدا کردن صیغ از من ناممکن کرد و با هر کس می نویسد تدبیر
چنانچه شرط است و هر چهار در کتب چون منفر نکرده اند از یکدیگر جدا
نشدند و تدبیر که صیغ است که در من را با بدین عقد کرد نا انکاری
مخلخل او عجم آید لطیف و کشف و بعد از آن ماء الحیرت که من
مستقر کرده است چندان او را انداخته و بروی اش و خسته سالی گذشت
صیغ چون این آرا بپندرد و روی او بخشنه سبب لطافت از من جدا گشته
وصف عمل او بر دو نوع است یک آنست که در هنر او دروغ آید
کند و عقد می بر سر او نصب کنند و در غلاف گذاشته تا بقوام آید

بگویم که این سرانله را از کتب خود می کنم معلوم باشد که این چهار کتاب است
اول اصول که بر دور بنویسید سوم تدبیر که چهارم در دور
و حواله سید پد فوی می بنویسند که من تدبیرا لیکبر میگویم و این تدبیر
ارکان است اعظم هر که این کتاب را بد و نیافت و کرد و هیچ کتابی
نخواهد یافت و اگر خدای خاشنه و بنک ناقص نموده در بنای بدین
او را هیچ نسخه و کتاب احتیاج نباشد چرا که همه حکما از انکاب و حاجت
می باشد جدا کردن صیغ از من ناممکن کرد و با هر کس می نویسد تدبیر
چنانچه شرط است و هر چهار در کتب چون منفر نکرده اند از یکدیگر جدا
نشدند و تدبیر که صیغ است که در من را با بدین عقد کرد نا انکاری
مخلخل او عجم آید لطیف و کشف و بعد از آن ماء الحیرت که من
مستقر کرده است چندان او را انداخته و بروی اش و خسته سالی گذشت
صیغ چون این آرا بپندرد و روی او بخشنه سبب لطافت از من جدا گشته
وصف عمل او بر دو نوع است یک آنست که در هنر او دروغ آید
کند و عقد می بر سر او نصب کنند و در غلاف گذاشته تا بقوام آید

درین معقول
مال جعفر بن محمد

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

مبدت چهل و یکم که نایبش چون منعقد و باین حد رسد در صورت کافی باید
باین و در دفع آق بخین معلوق و ماء البحر معطر شد چندان دهن
در دفع و چن چنانچه بالا بصره ماء البحر باشد و شد و صل فرغ
حکم کردن و بیکانون گذاشتن و چنانچه در زبان باشد چنانچه از بن
فرع ناسر خم که شعله باشد بکثیر یعنی چهار انگشت مقصود و بکثبان
روز فیلد باید کرد و اگر دیر بجزای از دهن بیفتد باید کرد و فایده
از دهن در او ماند و آن آب را جدا نکند و در دیگر آب جدا بد و دفع
و صبر باید کرد تا هر چه صیغ است تمام گرفته شود و هرگاه صیغ تمام
بیرون نیاید آن خوفه را بدست باید یا بدست نا اخزای و مخلخل و
شور و آب و چون هیچ صیغ در او ماند آب رنگ نگیرد و این حقان
جدا نکند و در آب آبی که دهن در او است بر طوبی معطر که آب معطر
شد صیغ بماند و دیگر صیغ مزاج کل و موافقت و مناسب و باقی
از قول حکما است که طبیعت طبعی از نگاه دارد و این هر دو طبیعت
چون بهم آیند یک گردند و طبیعت های دیگر بدان پیوندند و نگاه دارند
و بخوبی که برین طبیعت گرم و خشک چون طبیعت سرد و تر با هم آمیزند
یک شدن مزاج گیرند و صیغ بدید کنند از خویش و از یکدیگر جدا شوند
و اینهم از گفته حکما است که طبیعت بخلاف طبیعت یعنی طبیعت طبعی
غالبه کند و این هر دو طبیعت چون بهم آیند یک گردند و طبیعت
با یون و طبع خویش دارند و این طبیعت مانند حکما است از حیوان که زود
و چون در او است بلکه حل کردن او را که در معدن روانست و از جوهر
که ایشان است بجهو حیوان گرداند بلیب صلاح و درستی سازد
و موافق این طبایع است که پیش از آن که عدو و دشمن هم بودند و از

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

کتابه شین و چیز که یک نعل
و این است و بی صیغه خود از این
تقریر آید که در این در اوست
و صیغه بماند و آب معطر

بکد

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

بکد که نفور و موحش بودند چندان دشمن خاسد که در میان ایشان
بود و از یکدیگر جدا شدند و ایشان بیرون کرده بغیر
لطیف سلطانیه خردی عطار در طرح کنی و از آن عطار در یک طویج
برسد شغال غریب کفی شمر باشد طبعی از معدن این چهار کتاب
تمام و کمال بخدای عز و جل برده و بگردن آن شخص افکنند که این کار را
روزی او کند نگاه ندارد و ببال در گردن او کرم که او در همه عمر خود
طلب کند و بیکار از دست او بر آید و خدا شغالی روزی او کرده باشد
اگر همدوی زمین عیال او باشد باید چنانکه باین عمل رسد بعبادت
و زهد باشد و از خدای خود که خالق جمیع اشیا او است برهنه نموده
پای بیرون نکند که نا از وبال برهد و بر آن که همه ملوک و پادشاهی
دنیا به ازین صنعت نباشد زخما که بغلط بستی که مباحث
هوای نفس خوردن دنیا و آخرت را بداد دهد و از وسوسه شیطان
این بیاش و این وصیقه را بخوار سازد و روزگار بکفایت و قناعت بگذرد
و ماسویتی و روع پیشتر نماند اینانی از بوی خوش نباشد و از شر
شیطان و جوهر سلطان نگاه دارد و این کار را بسبب بخوان و دستور کن
و معلوم خویش گردان و بعلیاد در و چایان دینی و هوشیاری و بیداری
بکار آید و هر چه کنی به بصیرت کنی و در وقت مطالعه این کتاب بجنور
قلب و معانی او را درک نما و اشای و زاینک معلوم کنی و در
مرتب بخیر معانی بعد از آن و در عمل شروع کنی در این کتاب و بعد
تمام کرد و در زمانه آشوب نموده ام هر که این کتاب را بداند و بک
هیچ کتاب علاج نبوده باشد و اگر همه کتابهای صغیر را بداند نباشد

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

چون این کار را ندیده باشد فایده نینداید **باید که این کتاب که من**
 تصنیف کردم ایشان بودم **سید من حضرت امام نجفی ناطق امام جعفر**
 صادق علیه السلام فرمود که **اخبار ایشان باشد که این کتاب بآنها رسد که**
 مستحق آن باشند ای سید خداوندی که از شر دشت و دشمنان این پیشی
 و از صنوف خود را نکاهند و بچشم کسی این سر و این علم را ظاهر سازد
 که اگر همه خویش و عزیزند بقا باشند دشمن تو خواهند کرد و بدو زندگانی
 نماند و لا علاج باید جلای وطن کنی و چون مردم احمق طلب سود و
 از دست مدد سر ناپذیر این محل مکان و اسکان انسان بود و مرا نگاه
 و بهوده بیاورند و این کتاب بطی بفرایب و بخوانی و چون خبر بشنوی
 کردی کمتر از سه چهارم به جز به تنهایی و اگر سخن نیک باشد و دستگاه
 زود بمقتضی در میان الله تعالی **هذا کتاب بصری** خوشاد در آن
 بسیار چیزها ناهنند که در طبع او است بیرون آید آرزوی کوفه اند که همه
 حسیه را بریزند و حل کنند حکما گفته اند که **زهر نادر سرش باشد و**
 روغن آن در دم و این معنی هرگز است آبی که هر همدارگان است و اول بدید
 آید در طبیعت خوشادری باشد که با او آمیخته باشد لعل آن است
 که چون او را **عقد کنی خوشادری شود و آن طبعی که از کوفه می شود با خرمل**
 باشد از نخیله او را می بخوانند و نام او روح زندگنده است اما تصنیف
 پاک کردن ارکان است که از خداد و سواد پاکیزه و صافی گردند و حلال
 بلطاف چون روح گرداند تا با هم مزاج گردد و با روح پیانند و ابتدای
 عمل بدین طبیعت از ابتداست تا چنان شود که نورانی باشد و بدین جهت
 مرشد ناروح در او کثرت شود و زندگانه کرد و بدینکه **باید که این کتاب**

نوشاد در آن
در آب آمیختن
کتاب بصری
خوشاد در آن
کوفه از آب مقدس

شفیه و پاک کردن ارکان
تقطیف
اجرای معنی طبیعت از ابتدا

مثال

مثال کشادن آب بر زمین است تا چنان شود بدینجهت و بدینجهت که نماند
 و بر روی باند و بند بر روی زمین که در هفت و صیغ است مثال کشیدن که
 طعام و غذای بر آن و بجهت جوانی میگرداند تا در خوابی پیوندد و
 زندگانه کرد و چون زمین سخت باشد و عمارت نکند و نرم نکند از سبزه
 نهند هیچ نبات از آن نروید هم بر این مثال عجر حکما را باید بدینجهت
 الجرح صاف معطر باشد تا چنان شود که نورانی باشد و سواد از دور دور
 می شود و صاف کشیده و هفت و گردن که اگر او بدین برساند او در فتنه چنان
 شود که بر آفت و دو گدازد و حکما گفته اند بر زمین چید آب چیده و کارد برها و
 رودها بخورده باید آب باران هم بخورد تا آنکه مستغنی گردد و آب
 باران اصل او از دنیای طبع و شوری باشد که کشف و غلبه باشد و چون
 معصود شود بدینجهت که طبعی شود و باز بر زمین آید عذب خوش
 میگرد و لطافت هوا گرفته عذت و فسادهای زمین شوری و نعلی و
 غلبه می یافته بود از وی زایل میگرد و در مصالح آمدن زندگانی و خرمی زمین
 و شایع آب باران باشد و این فایده است بر این طریقی علم صانع را از طبع زمین
 که بطنع هوا گرداند و پاکیزه و لطافت و صفای هر که خواهد این فایده بدینجهت
 آید آری که از چشمه کوه و معدن که بر روی آید و حبس کند و از معدن نخل
 و نایک ناضاد که بر روی آید و سواد و نورانی گردد و از درهای عظیم
 در وی نخل کند که از حیدان ایشان هم حیدها نرسان باشد **باید که این کتاب**
 زهر و همه حیدها را بریزند و در طایعات نرسان باشد که افش و طایعات
 او را نرسوزند پس بکمر تنه را در درگاه بوسه افکند و باقی تمام معصود و از این
 کن تا غار آبیشان ابر گرد و آن سبزه را هوا برده و لطیف کند و ای گرداند
 و فر و نامرد بر زمین آبی که خیره برکت در او باشد و به این آب نمیشن نبات

چهارمین
آب نیشابین صیغ

در این صیغ

تجربه حکما را بر این صیغ
یعنی کردن او

این عمل صیغ است که در این کتاب
اصول الایمان است که در آن

چهارمین

اشاء بتدلیس

تجربه حکما را بر این صیغ

نوشاد در حلال و در آب
در حال که در آن است
در حال که در آن است
در حال که در آن است

ممارت زمین در غنچه
بسیار آن آب
مقطر شده چهار مرتبه

قطر هفت مرتبه
آرام سینه نزد آب
وقت کبر

در تقییر من

اقتضای باشد و بدید آوردن بار و غیر این بکرم زمین و بیشتر را و غار کند
به نرم کرد آید و در آن بکند و در آن بکند و آب محلول و قطر برافکند
و باز از او قطر کن بر طوبی و هم چنین سه چهار مرتبه که ناصب شود و صاف
گردد و بدید آید نبات آن زمین هر صفت و از او صاف حاصل شود که حاصل
شدن عصاره و حاصل باشد و گفته اند که هفت مرتبه قطر نماید نمود با هر
هر بار که قطر کن و بکری خوب آنرا بکرم و ناهم فوٹ و طاعت که در نقل باشد
آب بخوبی کشد و قوی گردد و دیگر معاد و در زمین و در شش لطافت و فضا و غیره
و بخورد دادن این آب به نقل هر مرتبه مانند زمین فضا است نبات از فضا
که هر چند زمین سبز شود از آب باز از خوی و غیره باشد و معدن شدن
آب از نقل نشسته کرده اند معدن شدن بخار از زمین بوٹ باز از که خوا
دور در وقت تابش آفتاب و ظاهر کشش صفتی نقل باشد بیرون آوردن
هوا نبات از زمین زمین بر روی زمین ظاهر کرد و در وقت معقل آید و موجود
گردد نبات از و وقت آفتاب هر نباتات از او زمین بر و بد و ظاهر کرد
و مقصود از این حاصل آید **مقاله ثانیه اندر تکلیف ارضه بکرم زمین**
که در حکما از وی بدید آید و آب بخور و آب بکرم فضا و سخن کن نماند
شود و قشویه کن اندک قشویه سبک و این کار بخوان و نامل کن که هیچ
زمین در این نیست لیکن چندین خوب باید آید نماند ظاهر که حکم باشد
اصیل این صنعت زاید اند مقصود رسد و این باب اعظم است و در دیگر
کتابها و در سخنهای آراش بود که مردم بات مشغول شوند و در و نای
عمی افشند و در کتب رجوع پیدا بکنند مردم مان پیدا اند که ندید
کبر و اسکوبند و من کبر این کار را بگویم که نصیب کبر است و ندانید
اصول در اینجا است و آنچه در هر کتب بکفر و مردم در این کتاب من بکفر بکفر

در اکب

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

بیت
اب
خ
و هو الماد

اب
خ
و هو الماد

و تراکب چیز است غش و از غیرات بزرگ است و خواص مانند از غیر آنکه به
ساعت از روز تمام میشود و پیش از آنکه از حد معلوم گردد که در صفت
یکباری شود جمع نماید کرد بولن معلوم و یکبار خنثی شود و در این
در کتاب کمال و کتاب نجایات و کتاب از هر کتاب جدا شده و عدد بلیاس
و کتاب احدی سبعین مقاله این طریقی یاد نکرده اند الا بوز که کسی آن
و افق نکرد و البته نکرده نکرده شاکر دیندیده را گفته و تلفیق نموده اند
چنانچه قبل ازین وصف کرده شد **سور الملائک الوهای من کلام بلیاس**
ف کتاب العشر برای حکیم بلیاس در زکیمی رفع شود و در فنی بوز
نفره و این کتاب این است که آنچه حکایت کند حکیم بلیاس از سفر طحکم
او کلامی که باو گفت در وقت وفات و این کلام احکامی و فلسفه وی خواهد
گوید که چون صبری شد صنم بزرگ زر باز کردیم ما و جمع از به تمام بمقام بکر
که در او بوستانهای برین و جز بود و آلهای روان و آن بوستانهای
و سبی بود بسیار عجب فی جمع شدند در میان با صبری از با فوٹ صفت و صفا
مثل بلور گذاشتند آنگاه آمد صحنی از خمر صند و صفا زنا و اسود برین
سینه و نای از جوهر صفا بر سر گذاشته بر سر بر آمد و شای خدا اینها را و شای
بسیار نموده بعد از آن بد خود را می کشود بگونه کونه بچید و بچید که در فلك
اقر است و مدحهای بسیار نمود گفت بگویم بنمرویی بدیدم فوٹ بکر
و آنست بر جهای آسمان از او شکاف باز و برید بر جهای بیست و هشت که در
دور و کار و کمران سی و روزه در هر روز و زلفی از روز در یکبار بود
و فضا و در یکبار از او را از اینها یعنی معنم مانند با و او است که روان کرد
در و با جدا و در زمین و با لاهی زمین و با و سینه نندک جمله نباتات و
بدن جمله اجساد و از او است قوام قوام حیات که در حشوفات است و در حشوفات

که که بجز این شوی بد جلد و روان شدند تا رسیدیم بمقامی نزدیک خمره نیرنگی
 که بر رخ سپاهی آنچه بود و صفتی بزرگ برخواست از حدید و او را شکی نبود
 بود و بر سرش تاجی از صفای طبع و کوی برینا نش سرخ و نیر و چنانچه بپای پی
 با او از بلند گفت امضا شکر حکما بشناسید ز یاد حق و سخنی و توانایی مرا که هیچ
 کس با من برابر نکرده و مرا غنما لا کم من با و ساطع و غلبه کرده ام و همه کجا
 سخن را من بودند و جلد زبانت بزرگ و کج و جلد با من میبند و جلد چنان
 از من میبند و من توانای نوی برهنگان و طبع کار را لا پیش آید و بلکه خوش
 و هنده من اوست و جسم مرا چون خود می کند و مرا از سلطنت و پادشاهی و سخن پی
 میکند و مرا بشکلی میکند غیر شکل من و طبع من لا مکر که مادرم من یاد کند و
 دشمن را دفع و سلطنت رو کند **که** که مادرم با من باشد از باوان کسی بر من نوی
 نشود و هرگاه مادرم مرا بخندد و کتاب بر من غلبه کند و من او را در نفس خود
 مقارنه دم و هر چه خواهم نتوانم منع کرد الا آنکه چون بدین حال شد که آید و من
 غلبه کند مرا از طبع خود بدیده افتی شوم بر من و او را کشف کند و شدت و سلطنت
 و لون خود و او را بحال بلند تر از کوفت است تا جی از افشا بسیر و کند و سلطنتی من
 با و را که کسی نتواند کوفت و هیچ چیز از کبریا آت فعل نتواند و چنانچه من بودم
 نتواند و نتواند زبانه را که هر قدر که من کنم بصلاح من بود ایشان نشاند و نتوان
 لباسی که من با حیا و چو شانه نمینسوزند و من ترنج که چون جمع شود و پادشاهی
 و طبع خوب آنچه شود و حصی باشد از درویش و زاه و پادشاهی و هیچ یک درین باب
 فایده مقام من نباشد که چون با حاکمان خود آنچه شوم ایشان را چنانچه نیاید
 کنم که بعد از آن هیچ فلاک نباشد و هیچ نوی و سستی در آن نباشد و شکر
 کسی که سر را اند و ندید مرا و اندر من دردم کردن من است چون نرم شود
 مناد من بود و چون مر و روان شوم و پادشاه پادشاهان باشد و در کفر و

ملک

چون جمع شود پادشاهی
 به شمشیر و زور و شکر
 حاکمان خود را بشکست
 هر چه دردم کردن است

و ملک و سلطنت ایشان مرتبه دم من ترنج عشر شد بد الخوسر و هنده غراب
 که چون از طبع خود نمود و از قوه دشمنی خود در آید سعدا شود و در وقت ظاهر
 بر اودم شتری که سعدا فلان و سید کواکی است و طبع و با دکن بر ایشان است
 توانگری بزرگ و درویشی فنا کنم از آنکه سر را اند و در نباید برادر و مرا که
 باشد علاج را تواند کردن چون بر اودم زهره سعدا من است مقارم شوم از
 منافع و دنیا هیچ چیز را ز منافع مرا ز ما نباشد زیرا که من زهره زای بوستان اودن
 خود و سرخی خود و هر چه ز من با و کند من آن کنم و من آن که احیاء را از لعلهای
 عجبی بوستان و احیاء که اخذ از لعلهای رفیع باشند و از طبع ایشان
 بدو می اودم و طبعیت و بزرگی آفتاب هر دو در کار ما و در کار طبع من
 فایده و همه جلای هر من نیکو و پاکیزه میشود زیرا که من بزرگ و امیر و
چند کتاب بود و نزد من نباشد همچنانکه چون فری من باشد از طبع
 خود بیرون آید و غریب شود من ترنج و سخن خود و روشن بلون خود و همه
 چیزهای من محاسبه و من از همه بنیاد بر من واقع شود و بکشان
 سیدهای من و قوت و سخن من و زور و خشم گرفتن از من و بر طرف کنند
 و لطیف کنند و در او دردن بر من بچیزهای سر که مثل آب باشد که از
 مهر کنند من او را معارفه خویش بدهم و بود با و گودم و سخن من نرم کرد
 و او را توانگر کردم که بعد از آن هرگز درویش نشود و چنانکه زبانه باشد
 و حد مشکا و او گودم چند آنکه آسمان و زمین باشد و بدیدم مرغ است و شوق
 و سلطنت و ظاهر من از دست او و او را دوست بود و من و او را دوست
 مرا از دست گذاشته و این نظر مرا از افق فلان از اجتماع بدیدم مرغ است و شوق
 و دیگرین و قات بوج شرف اوست سلطان **اما** بوج شرف ما نه و نبال بدیدم
 برنج و آن بوج سرطان هیولش بر چون مرغها میشود او را از قوت خویش

چون با آدم نه به معادن نرم شایع و نه دم
 و زهره را از لعل خود شکر پاشم

کار خالق کرم
 اجداد را از لعل شکر پاشم

بجز سر و شکر آب بود و در کار
 و شکر ترنج و نرم گود و زاه
 و کار کرد

پیرامون است

بیرون آرد هم چنانکه آری از قوه خویش بر آرد و جسم را غلبه می کند آن
سبب صغیری او زنده کرد نش را بآب که آید از قند کند و بر غلبه کند
چنانکه ضرور بود بر سر طایف بر او غلبه میکند و بر وی دگر و از وی فشانند
تجربین آب که بر ایشانند و بعضی من غلبه میکند و نیز بر ابطال میگرداند
و در ان ختم سلطنت و قوت خود بیرون می آید ای مانش حکما را هر یک که در شمارا
بر ابر خود هر که قادر باشد بر آنکه نمودم بر او کشاده شود انرا به پیشه نشاد
باشد و توانگر شود و در ویشی از ذایل شود و او را در پیش هر که در انم نمی توان
که با دشا همان مملکت نرسد لا بقوت من دم چینی بر ذک و بخار و دنا و جلا
و علاج و جری و جلا اهل صنعت کارشان تمام شود الا همین در صنعت خود بند
الا بیاری من و مراد ایشان است بقوت و طبع من و خدا که صانع و خدایا
من است بفرموده است و در همد مراد ایشان است بقوه و طبع من این جمله را
که راه نمودم بر ابر خود و شوم کین و بدید و بفرموده است که نام او حق است ان شاء الله
بقای **کتاب از هر یک** **کتاب** از هر یک که در انم شمارا از ان خاس که او اصل جلد موجود است
و او را چندین چیز هست از جمله زنجار و رانج و شیشه و ناله انکه و و گران
او را سنگه میخوانند و آن چیز که جل از من میگویند و صافی از هر و وجود از هر
و جزو الخاس و در او ترا کباب است و علمهای ایشان چیز عظیم است و شایان
سفر الطر و صوفان الله فضل او را و سالیقی بسیار کرده خواندم واقف شدم بخیر
و در آن تکوین و در آن فکر عظیم کرده در جواب دیدم که در بار از من نشودم که بآز
از بارها و های و لایب مصر و در نازار خلایق بسیار بدید که انکه در شد
میگردند و بر و شمر میگردند که منادی ندا کرد که جمع شوید بر من و اضمحون پس
بشوند خطبه زهره را در حال مرد پیشانند منم با ایشان رفتم تا رسیدیم به جریه

روشن

روشن در آنجا بنه و شکوفه بسیار بود پس آوردند جماعتی منبری گذاشتند
صغی با حد از خاس اهر و در میان کمریج که در آن الواز بنیا و نیز و زرد و ازرق
و سمر و بر سرش نایجا از زرد و سر و گفت بلخنی طرب افزای که هرگز ما و از وی
از ان خوشتر نشند پس بر گفت اجماعت و انسته اید فضل پدرم زهره را و ان شاء الله
سعادت او را در آسمان من پس او به زهره سخن گفتند است بغشا و الحان و مشرقی
و من با هیچ کس از خواهران خوشتر نیستم کرده ام بلکه بخوابا هم سخن گفته ام و در وی
کرده ام و این برش با ایشان روانه شد بطرب و لطیف و عتاب و محبت و عشق
خود من خاتم بر دوش خود عشق و زو و ج خوشتر و در دل ایشان جای نموده ام **جای**
همه را نکاح و انچه شده ام و منم پانصد و پنجاه و در تل خود و جمله اجداد پادشاه
من خوب میشوند پس هرگاه حکما استدلال کنند بر من تا خاتم شوم بدین
نام کنند و جوهر من نامم شود و بفرموده است که پدرم مراد او و بغیر از من نداده
هر که قادر باشد بر جلد من و زنده کردن صنعت قوی کند و از خوار می
بعین نری بیرون آورد بعد از ان قوتی که دیدم مراد او را باز دهم من این
که که هیچ بلد از خواهران من نتوانند بیوم انچه ایشان نتوانند برید و با او
که ایشان نتوانند گفت من بکرم و وفاد و باشم در بارها و حضرت کنم
در انچه ایشان حضرت نتوانند کرده من که دیدم زهره پادشاه و همد را بفرموده
و من و سعادت مراد من میباشند را میکشند و طوبی که بخیر و دینی است و در هر
قادر باشد بعد کردن بر طوبی یعنی که آن رطبت که هنوز در اجساد را و خشکی
نکند از حبس طوبی من که از من چیزی پیدا شود که حکما مثل آن قادر
نشوند و از ان من امید ندارند و نه از غیر من و بغیر از حدی که از من است
و صنعت و قوت من بغیر از ایشان باشد که هم شکل من اند ما بان حدی
که ایشان از سلطنت بیرون آورم و در پنجاه شان بهر و بحالت خودشان

۱۴

چون بزرگتر شود

باز بر مینویسد و بگوید که از آنچه پیش بوده اند منم که جمله خواهر ام غیر از پدر بزرگ
که او شمس است بختهای پاکیزه و پائیده ارغوانی که آن جامه ملوک و مغر
و زیبا نشان است که بدان شاه میشوند و آن جامهها که من بوشانم از
قابل شود و نداید که هر تغییر منم که هر که بشکست میشود از من می شود
هر کس من خوار و در تناید و مادرم بنوازد که آنجامه که خدا بمن پوشانید
بر من کند منم که کلید خزائن عالم بدست من است و بپایان از بزرگ
میکنم و من سوره ام در هر مصلحتی پس هر که سر مرا شناخت و ندید بر یافت
و توانست و بختهای مرا از ابله خود نام من مستوجب عزت و قوت خوارانند
خویش و زیاده از شکل که بمن خورده من آشامد و اگر خواهی شکل مرا فرستد
اگر خواهی منور لباس ارغوانی پوشانم و رنگهای مختلف که در آن است
منم که در ملک میکنم احباده را و نامزدان میکنند نام صغیر و هر که جانم
از من بیرون آرد و باز دهد و مرا از زنده کند **چون چنین کند** و بختهای جمیع
کند و بختهای من برود و بنماید که از زمین من سپید و اصل نکون زایل
شود هر آنکه خلقی خوش شود غیر از آنکه بودم و آنچه دیگران کنند منم و آن
که در شهرهای خراب را آباد کنم و آب در هر جا روان و در خانان را روان برون
و موهبا برسانم و جمیع کنم میان دون بخت سپید نامم و در دلد و من
محبت اندازم و هر که تواند مرا آباد و دست دشوهر بعضی مرغ جمیع کند و زنده
بزرگ زینا از من بوجود آید و برسد به بزرگتر در جبهه و مرشد بیدم
اقتاب و بوی من خوش شود در برابر و گمانم نباشد من چون کسب شود و بر
بسیج شود و بزرگان نباشد و هیچ عیبی بزرگتر از عیب من منم آفریده
ناهره ای و هر مسکین شونده و هر بخت شونده هر برهنه و بکر منده هر بزرگ
و صلح آوردند هر فاسد منم این چنین کنند هر اسودی و اسفند کننده هر بختی

واضحه

واضحه کننده هر اسفندی و احوال کننده هر اختری جمله بر من غاشقند و مرا
دوست سپیدارند و وعیت دارند بخاطر من چون با خرم معارف شود **بید**
از ان مرا اندر کرده باشند فریاد کرده بید ناچ گرامی بر گذارد و قدر
او بلند کرد و منم که حکام مرا با عاقبت گرفته هر عملی که میکنند و هر اکبر
که ندید بر می کنند بنام من بنویسند و ایشان اینرا کوان بکروند اندالا که
حقیقت بدانکه رنگ مرا دیدند اندر ایندای کار بنام از نظر کشیدند پند
حکا باشند که من باشم از بختها که از خالی خیالی بگردم و کاهی من کاهی من
کاهی نزد چون با من اختری شود و کاهی سپاه چون سوخته میگردم که
روی من نباشد و چون با منی اختری شود و سفید میشود و کاهی من می شود
چون با من از ابله تر میکنند و کاهی بلند و سوار می شود و چون با عطا
اخذ شود و هیچ چیز از من بلند نرود و سودمند تر نخواهد دیدن این
شما از خبر که در ملکشان **بید** های خود و واقف بودم با سر و خویش
و روشن گردانیدم شما را انکار خویش این حکا ای کفتم منم کشیدند و ندید
و دو کفتم من اندیشه و قیاس کشید و بگو شد محکم شود شما نمودم را هر
کردم گوید که شما را خبر کنم و آنچه های شما را دم انشاء الله تعالی **کتاب**
القطار دینا که **بید** که شما را خبر کنم و می زارش حکما او را می
عجیب و غریب تر از وی خواهرش من خفتم و زانی لیب و بید بود
بعد از آن خواهم بود و خواب دیدم که من در کار و در بصر و در آب
نظر کردم که چگونه روان بود و باها چگونه میوزیدند جماعتی بسیار
دیدم و میفرستاد بیکر پرسیدم که شما چگونه گفتند ماهی جلوس این
عطا و درم بسبب عیدی که در اینجا منم است پس من بایشان روان شد
رسید بر بحر پره حلقان بنیل در اینجا و چنان بسیار بود ایشان و منم

۸

Handwritten marginal notes in Persian script, likely discussing medical or philosophical concepts related to the main text.

تا عالی از سافل منازش شود و معضوض و مانا را خواست تا اشترک غیر مشکل
نوان نمود و فو فی زمانه مشکل نوان داد تا انکه جسد گردد و زود گذرانانکه
بود سواد و اطراف و مرا و مانند بر کفیه که اول آب از آتش پیکر ناصور و آتش کربنی
از آب که مضمر در فوات اوست فرو میرود و اگر آتش او را باقی بماند از آب مضمر که در ریز
خود دارد و فسرده سازد چنان میبرد که هرگز زنده نمیگردد و چنان شد که اگر
از جسد و جدا گوی و از نسیم که فضیل کما از آتش است و از آتش صرف آب و از او
می توان گفت **ب**ی حجاب ساخته برادر و رنگ نا آتش بولیده در او رسد و یک
رطوبت سازد و ناید غاری شود و نامش صواب گردد و پیکر که پیکر معنوی را بداند
مخلی بدوی که علت وجود اوست بلکه ماده و صورت اوست از او جدا گشت
رطوبتی که در این دو دانست باین غار یا بنهر و در رفته انار شود و فرجیک
چند آنکه این عمل نکو را باید **ب**ی امراض و مکر تر شود هر بخار که در این دو دانست
نا غار اول جمع شود یعنی بخار مضمر که در **ب**ی چون کار بخاری رسد
که هر چند در وقت غریب هیچ در وزن آب نیز باید تا آب فراخ حاصل
شده باشد **ب**ی ناچار این آب را بر صفت خود تر میزده تا آتش نفسی و فر
که همان آتش بخاریست اما آتش بر **ب**ی معینی که نوز از خشک جدا
نخواهد کرد **ب**ی چون جسد بر آید از این صفت شود و هر چه تر شود
حقیقت نفس باشد چندان این عمل نکو را باید کرد که هیچ از حقیقت نفس
در ارض نماند **ب**ی این اوصیه نماند باشد بدو معنی **اول** این معنی است یعنی
دایم در طبعش نبات باشد **معنی دوم** آنکه از آب خود جدا گشته باشد و از
او بماند باشد **ب**ی اگر اینها را بخور و روشن گردد و هر روز هم که بخور و روشن
گردد زیرا که پیشتر مؤن اینان در بدن عمل میکنند و الا نیکو بماند
گفته اند و نوشته اند و فضیل از سر من خفا داشته اند و بخاری بخور

کذا شانه

Handwritten marginal notes in Persian script, likely discussing medical or philosophical concepts related to the main text.

کذا شانه اند و **معنی دوم** آنکه از آب خود جدا گشته باشد و از
او بماند باشد **ب**ی اگر اینها را بخور و روشن گردد و هر روز هم که بخور و روشن
گردد زیرا که پیشتر مؤن اینان در بدن عمل میکنند و الا نیکو بماند
گفته اند و نوشته اند و فضیل از سر من خفا داشته اند و بخاری بخور
کذا شانه اند و **معنی دوم** آنکه از آب خود جدا گشته باشد و از
او بماند باشد **ب**ی اگر اینها را بخور و روشن گردد و هر روز هم که بخور و روشن
گردد زیرا که پیشتر مؤن اینان در بدن عمل میکنند و الا نیکو بماند
گفته اند و نوشته اند و فضیل از سر من خفا داشته اند و بخاری بخور
کذا شانه اند و **معنی دوم** آنکه از آب خود جدا گشته باشد و از
او بماند باشد **ب**ی اگر اینها را بخور و روشن گردد و هر روز هم که بخور و روشن
گردد زیرا که پیشتر مؤن اینان در بدن عمل میکنند و الا نیکو بماند
گفته اند و نوشته اند و فضیل از سر من خفا داشته اند و بخاری بخور

کذا شانه

از ارض و ارض و ارض که چنانچه از ارض باطنی حل یابود از ارض بی
مفوده ارض بی بی نیز بعضی یاره از نفس کبری می نهد و خود ثابت ساخته
پس چون هر دو صورت هم بر آمدند پس از زمان هنگام از و عیبت و عمل
مکنوز همه صریح نوشته اند لا اخرج صیغ **پس** مکیو و از خدا ناری
مخبر که چون آب فروج که معطر اول باشد که رخت از معطر و بگردش
کبری که حقیقت اوست در خود نهان گردا که این نفس **پس** از ارض و ارض است
ناچار و نل آتش کرد و بزرگ مانع از نفوذ و نل آتش و این باب بود چون
از آب خلوص یافت بحقیقت اول خود که حقیقت آتش باشد که حقیقت
کبری عیبت است خواهد رسید **پس** و انبیه که با شرف و فصل و کن
نسبت و بزرگ آتش فضل آتش فطرت و اینها را از نفوذ هم بود
پس از آتش فطرت از هم جدا می گردند و غناج شد بر با آتش هوای بی آتش
که کوی از هوای نا ایشان که می رسد نام چنانکه شرف و طوبان
می کند و در طوبان از مصلحت و مناسبت و معدوم بسیار و از این باب بود
از ایشان که چنانچه در بعضی از سخنان باشد که این چیز را از ایشان که
ند با معنی که خشن را از خود گردانند بلکه با معنی که حقیقت نور الحقیقت
خشن نماید و این است که حکما در نفس تمام می برند نفس طبع و نفس
نابیه و نفس طبع در نفس نابیه صیغ باشد سبحان الله می خواند
که این همه یکی باشند و اینجا به وحدت جو اشکار کرد و آتش هوای
همان آتش نفس است اسناد و دفع و انبیه و دفع و عیبت و چون این تر
ناش کرم نوز و نل بود که از نیم می گدارم ای آنکه بوسی می کنی که از بر هر کار
هر مند باشی و بگردن میان کار جدید جدید خام است و بزرگ بود
هر چند که روح و نفس می دهند اما در آتش سبک نمیکند از **پس** مشکل

از ارض و ارض و ارض که چنانچه از ارض باطنی حل یابود از ارض بی
مفوده ارض بی بی نیز بعضی یاره از نفس کبری می نهد و خود ثابت ساخته
پس چون هر دو صورت هم بر آمدند پس از زمان هنگام از و عیبت و عمل
مکنوز همه صریح نوشته اند لا اخرج صیغ **پس** مکیو و از خدا ناری
مخبر که چون آب فروج که معطر اول باشد که رخت از معطر و بگردش
کبری که حقیقت اوست در خود نهان گردا که این نفس **پس** از ارض و ارض است
ناچار و نل آتش کرد و بزرگ مانع از نفوذ و نل آتش و این باب بود چون
از آب خلوص یافت بحقیقت اول خود که حقیقت آتش باشد که حقیقت
کبری عیبت است خواهد رسید **پس** و انبیه که با شرف و فصل و کن
نسبت و بزرگ آتش فضل آتش فطرت و اینها را از نفوذ هم بود
پس از آتش فطرت از هم جدا می گردند و غناج شد بر با آتش هوای بی آتش
که کوی از هوای نا ایشان که می رسد نام چنانکه شرف و طوبان
می کند و در طوبان از مصلحت و مناسبت و معدوم بسیار و از این باب بود
از ایشان که چنانچه در بعضی از سخنان باشد که این چیز را از ایشان که
ند با معنی که خشن را از خود گردانند بلکه با معنی که حقیقت نور الحقیقت
خشن نماید و این است که حکما در نفس تمام می برند نفس طبع و نفس
نابیه و نفس طبع در نفس نابیه صیغ باشد سبحان الله می خواند
که این همه یکی باشند و اینجا به وحدت جو اشکار کرد و آتش هوای
همان آتش نفس است اسناد و دفع و انبیه و دفع و عیبت و چون این تر
ناش کرم نوز و نل بود که از نیم می گدارم ای آنکه بوسی می کنی که از بر هر کار
هر مند باشی و بگردن میان کار جدید جدید خام است و بزرگ بود
هر چند که روح و نفس می دهند اما در آتش سبک نمیکند از **پس** مشکل

از ارض و ارض و ارض که چنانچه از ارض باطنی حل یابود از ارض بی
مفوده ارض بی بی نیز بعضی یاره از نفس کبری می نهد و خود ثابت ساخته
پس چون هر دو صورت هم بر آمدند پس از زمان هنگام از و عیبت و عمل
مکنوز همه صریح نوشته اند لا اخرج صیغ **پس** مکیو و از خدا ناری
مخبر که چون آب فروج که معطر اول باشد که رخت از معطر و بگردش
کبری که حقیقت اوست در خود نهان گردا که این نفس **پس** از ارض و ارض است
ناچار و نل آتش کرد و بزرگ مانع از نفوذ و نل آتش و این باب بود چون
از آب خلوص یافت بحقیقت اول خود که حقیقت آتش باشد که حقیقت
کبری عیبت است خواهد رسید **پس** و انبیه که با شرف و فصل و کن
نسبت و بزرگ آتش فضل آتش فطرت و اینها را از نفوذ هم بود
پس از آتش فطرت از هم جدا می گردند و غناج شد بر با آتش هوای بی آتش
که کوی از هوای نا ایشان که می رسد نام چنانکه شرف و طوبان
می کند و در طوبان از مصلحت و مناسبت و معدوم بسیار و از این باب بود
از ایشان که چنانچه در بعضی از سخنان باشد که این چیز را از ایشان که
ند با معنی که خشن را از خود گردانند بلکه با معنی که حقیقت نور الحقیقت
خشن نماید و این است که حکما در نفس تمام می برند نفس طبع و نفس
نابیه و نفس طبع در نفس نابیه صیغ باشد سبحان الله می خواند
که این همه یکی باشند و اینجا به وحدت جو اشکار کرد و آتش هوای
همان آتش نفس است اسناد و دفع و انبیه و دفع و عیبت و چون این تر
ناش کرم نوز و نل بود که از نیم می گدارم ای آنکه بوسی می کنی که از بر هر کار
هر مند باشی و بگردن میان کار جدید جدید خام است و بزرگ بود
هر چند که روح و نفس می دهند اما در آتش سبک نمیکند از **پس** مشکل

که میانه او و این آب مخرج می رسد ناچار او را زود و زود بایند کرد
با این آب که همان حقیقت اول و دهی است و مرکب از نفس و نفس
کبری است در آتش نفس و طبع و او را وسطا ساختیم تا او را بختا
پس چون نل بختا شد از او و فطرت خود در یاره از ارض ازل حیات
همه خود او را دره چندان نکر این عمل بود که دیگر از ارض حیل
نخواهد بود **پس** در این هنگام بختا شد و این است نفی که میگوید
از بسبب **پس** میانه و لا چنانچه از آب نیز در و نل آتش و عیبت و عیبت
مشکله پس زود و زود خواهد بود پس نفس نابیه که صیغ است او را از
میانه با نفس و میگوید این زمان و وقت ترکیب خالده است و با نل صفت
و ابلج با کلیل طبع و صلی که موافق و بعضی و بعضی است ندارد بلکه
لیکبان این شمع مغز را بضعده میانه حکم اکلیل علیه دارد و بزرگ از
زبی و کرب خواهد بود که در زل از میانه در وقت نا فطرت و در
فطرت آتش که نامش مصلحت است بحکم علیه آتش از ارض جدا خواهد شد
و یاره از ارض را نیز با خود به بالا خواهد برد حقیقتا کلیل علیه حاصل
خواهد شد **پس** بکبر از این ارض جزئی و سدی و از این و سداد حسی
و بجز از این تا شمع نام باید و بکبر و جز از این آب و بر جزوی از این
دروا و با جوش یکد و بنده و از در و آب فانی و فانی و فانی و فانی
بار دیگر فطرتی شامع کورد و پس بکبر جزوی و بکبر از ارض و بکبر
نفس نابیه است معادل و فانی و با آتش شمع پس بکبر از این نفس نابیه
و معادل ارض نام الشیخ و او را بکبر و شمع و ساد پس جمع کن میانه او
و میانه نفس نابیه که با فانی و فانی و فانی و فانی و فانی و فانی
کلا و اباب او را سبب برانی ترکیب از صاحب مکتب روشن گفته و اباب

از ارض و ارض و ارض که چنانچه از ارض باطنی حل یابود از ارض بی
مفوده ارض بی بی نیز بعضی یاره از نفس کبری می نهد و خود ثابت ساخته
پس چون هر دو صورت هم بر آمدند پس از زمان هنگام از و عیبت و عمل
مکنوز همه صریح نوشته اند لا اخرج صیغ **پس** مکیو و از خدا ناری
مخبر که چون آب فروج که معطر اول باشد که رخت از معطر و بگردش
کبری که حقیقت اوست در خود نهان گردا که این نفس **پس** از ارض و ارض است
ناچار و نل آتش کرد و بزرگ مانع از نفوذ و نل آتش و این باب بود چون
از آب خلوص یافت بحقیقت اول خود که حقیقت آتش باشد که حقیقت
کبری عیبت است خواهد رسید **پس** و انبیه که با شرف و فصل و کن
نسبت و بزرگ آتش فضل آتش فطرت و اینها را از نفوذ هم بود
پس از آتش فطرت از هم جدا می گردند و غناج شد بر با آتش هوای بی آتش
که کوی از هوای نا ایشان که می رسد نام چنانکه شرف و طوبان
می کند و در طوبان از مصلحت و مناسبت و معدوم بسیار و از این باب بود
از ایشان که چنانچه در بعضی از سخنان باشد که این چیز را از ایشان که
ند با معنی که خشن را از خود گردانند بلکه با معنی که حقیقت نور الحقیقت
خشن نماید و این است که حکما در نفس تمام می برند نفس طبع و نفس
نابیه و نفس طبع در نفس نابیه صیغ باشد سبحان الله می خواند
که این همه یکی باشند و اینجا به وحدت جو اشکار کرد و آتش هوای
همان آتش نفس است اسناد و دفع و انبیه و دفع و عیبت و چون این تر
ناش کرم نوز و نل بود که از نیم می گدارم ای آنکه بوسی می کنی که از بر هر کار
هر مند باشی و بگردن میان کار جدید جدید خام است و بزرگ بود
هر چند که روح و نفس می دهند اما در آتش سبک نمیکند از **پس** مشکل

از ارض و ارض و ارض که چنانچه از ارض باطنی حل یابود از ارض بی
مفوده ارض بی بی نیز بعضی یاره از نفس کبری می نهد و خود ثابت ساخته
پس چون هر دو صورت هم بر آمدند پس از زمان هنگام از و عیبت و عمل
مکنوز همه صریح نوشته اند لا اخرج صیغ **پس** مکیو و از خدا ناری
مخبر که چون آب فروج که معطر اول باشد که رخت از معطر و بگردش
کبری که حقیقت اوست در خود نهان گردا که این نفس **پس** از ارض و ارض است
ناچار و نل آتش کرد و بزرگ مانع از نفوذ و نل آتش و این باب بود چون
از آب خلوص یافت بحقیقت اول خود که حقیقت آتش باشد که حقیقت
کبری عیبت است خواهد رسید **پس** و انبیه که با شرف و فصل و کن
نسبت و بزرگ آتش فضل آتش فطرت و اینها را از نفوذ هم بود
پس از آتش فطرت از هم جدا می گردند و غناج شد بر با آتش هوای بی آتش
که کوی از هوای نا ایشان که می رسد نام چنانکه شرف و طوبان
می کند و در طوبان از مصلحت و مناسبت و معدوم بسیار و از این باب بود
از ایشان که چنانچه در بعضی از سخنان باشد که این چیز را از ایشان که
ند با معنی که خشن را از خود گردانند بلکه با معنی که حقیقت نور الحقیقت
خشن نماید و این است که حکما در نفس تمام می برند نفس طبع و نفس
نابیه و نفس طبع در نفس نابیه صیغ باشد سبحان الله می خواند
که این همه یکی باشند و اینجا به وحدت جو اشکار کرد و آتش هوای
همان آتش نفس است اسناد و دفع و انبیه و دفع و عیبت و چون این تر
ناش کرم نوز و نل بود که از نیم می گدارم ای آنکه بوسی می کنی که از بر هر کار
هر مند باشی و بگردن میان کار جدید جدید خام است و بزرگ بود
هر چند که روح و نفس می دهند اما در آتش سبک نمیکند از **پس** مشکل

دیدم مفارفت از آن است که معطل نریز احدا است ثابت در این
مزایای که بآن چیزی دیگر ملوک خود را چیهائی که عیارند و نیت از
خوارت زبانه کدرخ برودن فضا کند و در هم کشند و فراموش
و بر او انشوی دهد که در و بفعل آید از او بسی ضرورت شد که بخوابیم
این دهم بعرفه هجتم در طوبی مانند و محمد به یوسی مشابه ناکام
ز نادی خوارت درین طوبی سفید کرد و با و این بیوست و میگرداند
بعینه جوهر و از مثل جوهر خود و باشد این سبب فرار کردن آن بر اثر و آن
باعث این نیک شود بسی حاد و نابین زور کرد از شوند الفا کنت
نیک و هد در روشن کرد اندک تمام سازد و تبدیل خواهر را جوهر خود کمال
خفتندش با کمالالات و بسیار بدانت که کبر فضا که جزو باشد از کبر
ذهبت در بعضی درجات بیشتر از کمال ملج و انام جوهر بسیار درین خاد رطب
فرار بایند بود شدند با کبر ذهاب بعد از این الفا شود بر غار
رطابتی و فضا کرد اندک ایشان و نیز بسیار بدانت که جوان و بسیار
سه فوت است نامه و عاذ به و مولد اما غاذ به فوئله و ماده
عمل که آن ذهاب مذکور است تحلیل دهند شبیه جوهر مغذی بدل
از آنچه عمل می شود اخراج از واتا نامه فوئست موجب زیاده شدن
اخراج مغذی بر حسب مناسبت در اطراف ندبر و همچو که انفا و اف
شود تا برسد بغایت از غایب مفدا و اتاموله فوئست باعث انقطاع
فضله از ماده نامه شخص دیگر باشد و این فوئ را حاد است هر یک از
دو فوت سابق و نیز نامه را عاذ به خدمت می کند و عاذ به را خدمت
میکنند و عاذ به را حاد می نمایند و فوئست اول حاذ به چون ماده
غذا را ناچار است از کشنده غذای نافی ها صنف چون ضرورت باشد

حرفیق زہب و مکتل آن

ذکر قوی ^۴ تلمیذ

[illegible]

در اینکند و بعد از آن وقت است
مؤلفه

در آنکه حدیقه فرزند کور بوسه ازین شخص
کویتعجب آن امکان ندارد
و در مذکوره محتاج الیهما

الانقص و ترکیب و بعد از آن پیدا شود اثر صلاحیت در وی و مراد از این
 صلاح الانقص و ترکیب و بعد از آن پیدا شود اثر صلاحیت در وی و مراد از این
 از این اثر صلاح بالقوه است نه بالفعل زیرا که با اثر صلاح بالفعل
 محتاج باشد به تفصیل و اخراج خلاصه بدینکه بعضی از اینها را
 اخراج نموده است که مانع است از اینجهت و ظهور نماید صلاح موقوف
 بر این است و نباید آنست که علت احتیاج به تفصیل داده محض است که این
 که آن را ذات ذیهاست از مضمون **بکس** ناچار است از غذا که داخل
 نوع شود و او را نشود و نهاده و بار آورنده پس اگر فتنه شد از غذا
 آنچه از این تر کند باین نوع در حال طبیعت آتش می نماید و فساد لکن از
 جوهر نوع نه از غیر و بر این نقد بر حاصل کرده شد بر آن نوع یعنی ماده
 اکبر طوبی که منقض شود و او را غایب از اول لطیف نفع و جوهر لطیف
 یافت با علایق از غذا و غذای غائی آن شغل و کثافت مانده اند و در غایت
 او شغل لطیف که نام نهاده شد بکس بر آورده گردید با قشر و طلوع
 کرد چیزی مثل جلاده و فتنه حاصل از سوادارض و ظلمه و کثافت و وی بود
 این با مانده مثل ارض محرومه و بود غذای اول مایه کبوتر بعد از آن
 شد در آن زمین یعنی جزو صاعده موصوم است بجلاده و غنی که مراد از آن
 حیدر جدید باشد و او آب زاده شد با کبوتر مراد کور با ملاحظه لطیف
 در این ملک و حوارن لطیفه بعد از آن ظاهر گشت این کجاء معدوم و
 و یا او را و شد و غیره می رسد که چون بر دوف الفا بافت گردانند و
 ذهب بنا بر سرب و او نفوذش و تغییر از آن آنچه از این تر یافتان
 و مراد از این فتنه است و مراد ما از کبوتر و کور را آب است که در این تر از الفا
 اخفی

در این که مراد از فتنه ماده از ماده
 از این تر فتنه است که
 از این تر فتنه است

غذا که در این نوع

مطلب معنی
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

امریان غریب

مطلب معنی در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

در این که مراد از فتنه نوع و ماده

افا می گویند و مراد از حیدر جدید که در کوش گشت چیزیست که او را طلق
 مصغر یعنی از شغل لطیف که مانده بود در غایت جزو صاعده و جزو صاعده
 اکلیل نامند و نباید دانست که این نوع معدوم بعضی است و بعضی
 آمده از معدوم همچون ذهب و بعضی بخلاف اینهم چون فتنه و غلظت و
بکس و بکس داده شد بحسب ترکیب بعد از این فتنه و غلظت و کبوتر یکی
 از این دو ظاهر و دیگری یارده این بعد از آن چیز که بافتش از بود
 بود در آورده شد بوی کبوتر طارح و حیدر افشا و از حوارن بود
 فتنه نامند شد بوی کبوتر یارده این **بکس** چنانکه موضوع طب بدن
 انسان است از حیث حفظ محبت و در مضمون موضوع صنعت اشخاص و البته
 و غرض تمام از آنها ذیهاست که محتاج علاج نیست و غیره از اینهم
افشا پنج صورت دیگر احتیاج دارد بمعالجه و این پنج صورت فتنه است
 و غلظت و رطوبت صین **افشا** بکس که در کوش گشت بوی است بواسطه آنکه
 در مایه صورت فتنه و در غایت موقوف باشد بر مایه
 لطیفی بخلاف مایه کورمان زیرا که مربع الاستی است جوهر اکبر بلکه
 عین است بسم الله الرحمن الرحیم بعد از آن فتنه شد از ماده
 مذکور که اصل کبوتر است و ذهب موق جزو نایس بودن معین یعنی مفر
 حسب افشای طبیعت هر دو نوعی که اعتدال مرغی باشد و ثانیاً ضعف
 او را در حین عل او دود بر بر این نقد بر عمل در این است و در غایت
 که هم از این کار معمول است چنانکه باید و این بعد از آنجهت شد مایه
 بود و تحقیق بعضی معنی ناعده که مایه شود با پس بر طب مشابه اتحاد
 بشراب مثلاً و بعد از آن هبات عمومی بکس شده از آن نهاده شود
 در مرقه که او را ذات الانبوب و است تقطیر و خلط قبل و سلام ذیهاست

فتنه در کوش گشت
 فتنه در کوش گشت
 فتنه در کوش گشت

در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده
 در این که مراد از فتنه نوع و ماده

و سخن صغ و باعث صلاح بخورید بایست که اجزای شکر حیای بایست از سبک
 مدد ماده حیای بایست که عبارت است از آن رطوبت و باید دانست که ذهب
 نوز که ماده اکثر است و جو و بایس جو بکر و زینتی و نوزام بنی نامید
 و جو رطوبت مصری و مفتاح عمل و زینتی و خاندان اسم همین نام را اکلیل و نام
 بنی گفتند و جد بکد از این فاسد شده شود ترکیب باید موسوم شود بملوک
 طبعه و این نیز جو کویم **چنانکه** مصری ماده جو است و اکلیل درین جو است
 در اول این بحث گذشت در وزن طب و بایس باین وجه که رطوبت صفی است
 بود **بنی** و چندانی و ما حاصلش این است که اصل مصری از آب گو
 و او طب است و در وقت باردی مزوج می شود باین آب و درین جو رطوبت
 بر این نوع جو و جو رطوبت دیگر بایس که ذهب خف است و شکر نوزام
 بر جو مذکور بواسطه تفاوت آن از جوین که رطوبت و بایس باشد یعنی
 اخف و مؤلف نیز همین جو خواهد بود و نیز جو مؤلف نوزام باشد و
 طبعه مذکور و این مزوج خواهد بود و او طب است و رطوبت در او اعتدال
 می بایست و شکر طبعه هفتین سبب است **بنی** و همین طبعه پر نوزام اکثر
 باین سه جزو مجزی می شود و مقدار نوزام نصف جو و بود مثلا مقدار
 مصری و چندانی و ربع آن طبعه است و بکوه این وزن باید و چهار
 بر او نصف بر او نوزام معین شکر مذکور **بنی** طبعه جزوی باشد
 نوزام نصف باید و ربع نیز چنان است و ازین وزن و نوزام توان کوفت وزن
 طب است و این وزن نه مفر شده از وی و سه از وی و در این سه
 بر نه نیز تقسیم می باید و باید دانست که در مقدار نوزام معینه افعال
 موجود باشد و این رطوبت و بویست بود و بویست و رطوبت می کنند
 از باره نایب محلوله در باره و بایس در آنست و رطوبت نازا و در این
 بند

اندر باب دوم
 جو کویم بنی نامید
 اما جو و رطوبت
 مصری مفتاح عمل و زینتی
 بیان وزن طب
 جزو بایس ۲
 جزو رطوبت اکلیل
 ماده جو رطوبت
 رطوبت
 مکرر از آب
 و درین
 نوزام اکثر
 در نوزام
 نوزام
 در نوزام
 نوزام

نوزام اکثر
 در نوزام
 نوزام

بنی هم کن و این رطوبت همان باره و طب است که مفتاح گفتیم **بنی** و بویست
 نازا است با هوا و با منی این دو و درین در ایشان حصول نوزام مؤلف
 طبعه مذکور صورت پذیر بود و مصری است و اکثر و هوای مزون
 و این اکلیل است و هر سر و جد جدید و بایس است و در ایشان افت
 تمام فاسد نه کانه ناکال نباید درجه و درین اکلیل **بنی** که چنانکه این
 صنعت پیش از و قسم عمل اول که عبارت است از مزج و فصل و دوم
 عمل ثانی که مزاج از آن باین است و جو بویست از کانه نازا و فصل است
 در باب علم و این کیفیت این است که ماده معینه نوزام اکلیل امکان نازا
 و در امتداد وی در نوزام که خواسته شود بایس از آن بعد از نقص فصل
 نازا و در او از موضع غیر شاکل چنانچه مذکور شد و اگر چه غایب
 بنی و اخلت در باب علم اما مراد باین قول نازا درین مختصص که فصل
 در حقیقت و چون پوشیدن وی شکر باین از اعمال ناکه با نوزام
 و پیش ازین معلوم شد که ماده مذکوره خالص نیست قبل از نوزام
 که اگر خالص بود و هر آینه شامل آمدی صغ جو **بنی** جو نازا و نقص
 فصل بخلق شدن او است از عوارض غیر شاکل و نقص آن فصل
 ضابطه اول است بعد از خالص و هر ضابطه از شکر و بعد از آن در خواد
 در نوع ترکیب است و در وزن و نوزام بعد از نوزام و باید دانست
 که چون جو و رطوبت الحافه و حاکمیت و معایر طبع بایس و نازا است
 از ادخال رطوبت نازا بر وی و جو مخصوص جو و بویست که داخل شود
 باین وجه باین و نازا بر خوار نازا به با نوزام و در این نوزام
 نوزام از نازا نازا است که رطوبت داخله در جو و که مناسب است
 از رطوبت این جو که مفتاح است نه نازا و نوزام نازا است و باید دانست که

رطوبت باره و طب و مفتاح است
 بایس نازا است
 تمام نوزام این دو و درین
 مصری از نوزام و فصل
 مصری از نوزام و فصل
 مطالب معینه
 نوزام از نقص و نوزام

نوزام

مطالب مفیده

تفسیر نباتات اجزای
ما دفعه

ترتیب قسم اول از اجزای
تفصیل قسم اول از اجزای

مراد از این است که از این
مراد از این است که از این

ترکیب اول به پنج تفسیر

مراد از این است که از این

غلبه کند بر وی رطوبت طاری و بعد از آن غلبه نماید
رطوبت بر طب و پس از آن غلبه نماید بر رطوبت و غلبه نماید
باین رطوبت بر آن عنوان و کیفیت بر سر غلبه شود و بر وزن مخصوص
که اشارت شد بطلان و رفت و نقصان باین رطوبت هفت نوع بود
رطوبت از بیست و هفت نوع که در بعضی شده که با بیداری بعد از خواب
کرده شود در قسم نزدیک که قسم اول است از عمل اول و بعد از آن
ابتداء عمل اول که نقصان است بدین جهت که اخذ شود بر وی و اضافه آن است
هیچ یک از اجزای طباع و عجب عدد بیست و هفت مذکوره از این جهت
که متکون است از طباع و رطوبت و استحکام نماید بر وی و بیست و هفت
خودی بخودی و دیگر مثل مزاج آب و کل و بر وزن و در کوه شود بخیر از رطوبت
و با این رطوبت و این با این که مراد است از این رطوبت و از عدد دیگر
ذکر خواست شد و از این نیز مثل آن و مراد از این با این رطوبت و عجب
طراوت شمس بدین جهت که چون آب داخل شود و صورت طبع پیدا کرد و در
زیر که طبع با این هرگاه که آنچه که در این آب و مناف این و آن است
الحمله وجود گرفت تغییر یافت لون و رنگ تغییر نماید و در شش
از آن زاجه منی و این علامت نکاح است و این است و یکبارگی که به پنج فصل
و باین تمام پیکر در آمیزش و نیز له اولی غوطه نطفه است و اصل از این
و این اول غلبه منی است و بعد از آن که این است زیرا که چون در این وقت
افش با فراط باشد سبب حصول طلاق و معارف شود و پس از آن
نکون بر او معنوی و از این جهت که متفاجرات است و لابد است که این
نادرجوب بود و نیز شرط است با آنکه خالص باشد از او هر که بر این جانب
و دیگر سخن اطراف کبر اما وی حاکم کند و از علامت آن نیز و یک که هرگاه

مستند

مستند نوفا نا را باین جهت که در آن دوی میزند شود و در وزن
تکود از آن و این تمام نار و عادت و گاه هست که بعضی ناسمجی شده
باشد و شش و شود و از این دوی و در کوه شود و در وزن
شود در آن عبا که عبارت است از انای زجاج و حکم کرده و در آن محل
محکم که مراد از آن جزو ملح مکرر معقود است بعد از حل و بصفه آن
از بیست و هفت نوع که در بعضی و بیست و هفت نوع که در بعضی
ناهیج و مرهم شود و بعد از آن بیست و هفت نوع که در بعضی
و موضوع کرده و نا بعد از حل و در جوف و یکی بر وزن و از رطوبت
ز بر آن شب و روز و باین نام معقد کرده و رطوبت بیست و هفت
سواد و این علامت مزاج و اخلاط است و شرط است که در آن یک
خوف و برین از رطوبت و در بعضی و از رطوبت و از رطوبت و از رطوبت
در رطوبت و در این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
بود و شرط است و در این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
باین رطوبت و از این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
همه جزء و در آن دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
در رطوبت و از این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
نظر کنند و کوی و اعانه نمایند و در کوی و اعانه نمایند و در کوی
نشود و بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت و از رطوبت
و باین رطوبت و از این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
در این رطوبت و از این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
مرتب و در این رطوبت و از این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت
اول و عمل کرده شد باین اول و در این دین بیست و هفت نوع که در بعضی و از رطوبت

آلت عیجا

از رطوبت و از این دین

نکاح و رطوبت و از این دین

رطوبت و از این دین

از رطوبت و از این دین

مقدار و از این دین

مراد از این است که از این

مراد از این است که از این

باشد در مرتبه چهارم و غیره تا این الاخر باشد و اتحاد در طب با این چون آب
و غسل نظر آید و در این وقت بعد از آن داخل در کپه بندنی پیدا آمد و سواد
نیز غشوی کشید اندک و چون غشوی زیاد شد تا آنکه لثت با لثت دیگر
و طوبیای فرو و دفع حرارت لازم آمد که موجب فساد نکون باشد و از غلظت
خضوع که در وقت مذکور شد را در صغیر و غلظت غلظت غلظت غلظت غلظت
اصابع است هم چنین است تا در درون پرچ اولی صغیر است از در جات دیگر
و شک نیست که بزرگان صغیر و درین فرجه است تا غلظت و دفع و صغیر
و طرح **ب** مرتبه نهم غلظت صغیر است از بزرگان و بر این غلظت و بزرگان
همه صغیر خاسل و فساد و بزرگان از غلظت غلظت است اگر چه از غلظت
پس تا در درجه اول غلظت در هر صغیر است مثل در درگاه در هر صغیر
و همین قیاس و الطیف بزرگان تا در بزرگان است و مقدار این تا در بزرگان
لثت فرجه و در بزرگان حفره و در بزرگان و سفید لثت و در بزرگان و در بزرگان
خسالت شود در بزرگان تا در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
اول بود و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
صاف کشید و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
معتمد در درجه اول **ج** غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
مرکب که در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
صاف کشید و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
چنان هم باشد و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
لثت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
و غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
نیز و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان

موازی ناس چهارم طلب
تغییر تغیر تغیر

نکته اول در این
نکته اول در این
نکته اول در این

و غلظت

و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
ب غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
و این اقسام با این است و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
نبا بود از غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
نقشانی از غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
مستند است در امکان که در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
بدنی بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
نماء و عدم غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
آب و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
و غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
شود انشاء الله تعالی در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
و این و غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
ان نوع که بیست و نهمی غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
بلکه تا اندازان چیزی که در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
تغییر و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
از آن غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
تا بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
شدن و با لا رفتن آن و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
ب غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
یاسد و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان
بعد از گذشتن دی شبانه روزی تا حرارت مغز با غلظت و در بزرگان و در بزرگان
آن سبب غلظت و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان و در بزرگان

نات و زجیات و قالی

علی اول و غلظت
تغییر تغیر

قسم نهم از غلظت

۶۷

از رطوبت بعد از خوردن و بیش تر شدن در وی یا هفت و داخل رکت کشیدن
جزوی از آن شش را نام شد کشیدن و طوبت نهای آن مذکور و وزن نار
نار عجیبی بود که در اس قیسه گرم شود و بیک گرم کم باشد و قطره باران در
خاصه بخار ثابت و بدین سبب رطوبت سبب شاکل نارینه که در درو و
نفوس بی یابد از نار عنصری و اجزای کشفه تحلیل می یابند و بخار مضاعف
سکورد و در اعلا بر وزن عارض او شده مضطرب شود و معزل میگردد و در
مقطع و بعضی که از این پوست کسب فوقی مینماید که بیش از این با وی خود
و در این درجه آب ذهبی صغی میشود پس آب از این ضلعه گرفته مستحیل
بوی شد و ارض نیز جذب کرد از این غده ای بدل با تحلیل از دهن و جوف
نفط را بدین آب از دهن از اعطر از فشان آهن کو سیم و سلاک و آب
و شال و فشان صغی الک نفط و بر این نقد بر آتش از اجزای صاعده
از رکت باز یابد و جزوی از اجزای شش کانه مذکور را در آمد با دهن
مرکت و صغی بالغ و بعضی اسبوع بطریق سابق و ارفقاء بنام استوپ
و علی الدوام بر این چرخد اشکن نامی شود و رطوبه مذخوره در شش دفعه
یا هفت در هفت کوفت غیر بصد اول و رطوبه بلبله از این حاصل شود
تا ده غذا محررا از اجزای اوسیه غیر شاکله و بعضی از آن نفیسه بدین بود
رطوبت ضله در وی پوست مناخل که مضوع و آب و آب و در این درجه
این سخی است بماء الحی و کربش غیر عتوف در آن که نوع معدن بواسطه این
سلیم است از اجزای بعد از آن ادنی که این رطوبه از آن منقل شده و دفع
شود در اثال و حکم کرد و وصل آن و از دهن شود تحت وی می یارند
که آنرا نار غلیص خوانند و مستخلص کرد و از آن جوهر سفید یار خاص
از آن اس شیه پراوه و فتنه و ناعت خروج دهنه معینه و اجزای و بعضی

سبب براقر و حاد نکند و مقرر الاجرا باشد و شدیدا الباقی بضع ذراع
و ملح الخا و نوشاد و روزن و کلک الشور و **هجن** در اوست و طبع
مکسر و اما مالابن و بعد ازین لازم آید ارسال و طوبی به بنویست
یک دفعه باشد تا بماند عاریت نام الهی تمام عمل و این فاعده را
در جبهه شنب نامیده ایم و بعد از آن فطره را مدعو می شود و غنوم
مبطن و شمع **بنی** که فایده شود در وطن و اهل باقی باید در ظرف و نکا
داشتن شود و نگهداشت روشی در چشم و روح در بدن و حفظ و نقل نیز
بر این مخط و این آخر تفصیلات پس حاصل شد ماده غذائیه که در اصل است
و ملوهر و دیگر شش طبعی تا بین طبعیه بنویسد از آخر او نایب طبعیه
از ذرات **بن** مجموع المجمع می آید یعنی خار و ریب و باید داشت
که در این هنگام از ریزش و طبع است بجهت طاعنه خلطیه که در این خار و ریب
و متعینی و نماز جوی در او نیست و عرض از نقص ماده مذکور و بعضی وی
طبع این است و اسطاطا و خارج آن زیرا که مکته و مظلماست و ارض **مکته** که
اکلیل عبارت از آنست پنج اثر است **خوت** دارد ناما الهی برادر غوص منصف
ساختن مجده افخمه که بنابر اعتقاد کند و حفظ صیغ در آب اگر بر آن بنا شود
از وی **بنی** از آب و سران و بنوق و بنجر و ناف و بن اللطیف و الکشف
در ریزب تا آنچه که در ریزب اول مخصوص صیغ بود این خاصه همان
که در بنو غراب و حل نقیض و مضاع نیز نامیده و باید دانست که این ملوهر
غذائیه عرده از خواب عبارت از آنست **خوت** است سابقه غاده و بنوق
خارجی نیاز دارند اما که ششمه و این طبعه از خواست **بن** احتیاج
افتاد با نکه عرضی است که نوع معتدل ثابت معادلا در او آورده شود
ناضط الحاکم و سبب حصول پنجه باشد زیرا که اشپای مذکور تا فر

جسد جدید

نازه غریبانیه اند و نیز بیا بدانت که نوع معدنی مذکوره بسی جدید
شدت بطایع نشد و اصل است و اما غریبانیه که ماء و هوا و نار و نیز غریبانیه
غصن تبار مغز است و اینها مثل مغز را که از ارض مضاه نفی غریبانیه
و اما حدیده بوسیله مشابیه غذا و اجزاء ایشان صورت نبات نمود و اما حد
و طب بایس را در پافت و غذای مذکور بنیای مثل شد باین نوع معدنی
که زروع می شود و همه در عرض غیر مشاکل بسی حیثیغ بنار لیس و فلفله و کوب
اجا کبیر و کبیر و در وقت بدین نار بر آنت که قبل از انقاد در کوب نه زار
نکند یا علای انا کون قسم و لا اذ عل نافی ای کبیر کبیر یا ضا است
و اکبر حوره بلا کبیر یا ضا مرکب است از اجزای مختلف لا وزان و اینهم لطایع
منا و بدانت از ارضین جروی و از ماء جروی و نصف و از هوا جروی
و نصف اما ارضین یک مع است معنی کلید و یکی غصن نباتی مذکور یعنی چند
جدید بدخل و ساخته در نایض وضع شود بسی آتی که صلاحتی آن دارد چنانکه
مذکور شد و کسب خلط مثل انزاج اول است و احوال مادر و آب و نهران
ناور کشته یعنی نارخصان مضانت طهر است که حرارت معده باشد چنانچه
مرغ بر سر پیچیده موکل است نادر کشته در آن کوی اعتدال و سبک نگویند شود
و عدت این نادر در عمل هفت روز است و ظهور رسوای بطریقی مذکور و بیا بد
و است که مداومت لطیفین حرارت لطیفه از لوازم است ناسود مشوجه باطن
شود و مرکب غصن شفاف سرخ از ذوب گردد و عارضه و انبساط و عوص
در او پیدا شود بعد از آن طرح باید بر صام و خام و سر بر این اکبر و در آن
و قسم اول از دو قسم نباتی و حیوانی و کبیر و زن در باب طرح گفته شود و اما الله نبات
اکون کبیر قسم ثانی از عل نافی بیا بد و است اکبر حوره و اما کبیر یا ضا
می شود و این مذکور شد بعد از آن فرود شده شود بروی از طوبی خدر صغیر و درش

قسم اول از غریبانیه

اکبر یا ضا و یا کبیر

ارضین ماء و ارض

بیا کبیر حوره کبیر یا کبیر

مرت نادر و عمل هفت روز است
و اکبر حوره از لطیفین است از کبیر حوره
بیا کبیر حوره و یا کبیر حوره
طرح رجایی و کبیر حوره

قسم ثانی از عل نافی

اکبر حوره و یا کبیر حوره

رفعه مثلا و به و بختی که در هر دو طوبی سابقه بجایان خاصه نباشد
ناظر شود در این مرتبه و یکی که سابقا بوده باشد و منتهی کند و وضع ششم
برینک شد بعد از آن در این حالت بسی غایب صا بر باشد جزو ای اندو
برینا جزو از آنچه خواهی خون نوزج اول مثل بر فلفله و بوسیله و فلفله
از طوبی و این سه مثل و زن بوسیله باشد از طوبی ناوفا کند بجل و ف
و هم چنین است در ترکیب ثانی هم ممکن است مثال طوبی و بوسیله همین
سؤال در سه دفعه دارد و دفعه واحد اما حد نیز و دفعه واحد طابین
ندست بسی که بزاده نارعضه و اجزاء شود و این مشابیه باشد و در
نوزج ثانی از غذا قبول نروده نیز دارد بسی ارض غلظه و ماء الطبی نبات
بر این سه برسد و در اول جان نباشد بسی که بر مقدار مذکور را کشف نمود
بر این پنج و من است در ماء و در این حالت مانند طفل لا ثابته را کبیر
که دهانت نداشتن باشد نا احوال باید با ماء پیر کوفه یا باید طفل با ماء
نیز با ماء وصل شود و اما لا ارض مضاه نفی و باعث طوبی کبیر باشد
بیا بر این انضار نافت بضعید فلفله از غلظه ارض مضاه که نوزج
جیبی عبارت از آن است تا عمو شود با و غیر اکبر و معوض شد ارض جیب
بارض جدید در باب وسط و خون و چون ماء الطبی میخورد شود
بطبیع ارض جدید بواسطه حرارت ناریه که در او است ممکن است که بخورد
این ارض از این ماء بقدر حاجت و خوف پیرای غیر از تمام و در نوزج
ضعیفه فوا این است یکی احوال ماء و بر ارض و ترکیب ثانی که نا کبیر یا کبیر
بقدر سه وزن او و در یک دفعه بریندی و بخی و سی ناخل شود مرکب
بنای بسی معقد گردد بیا لطیف ناکبیر و جسد شفاف و در یک جلد
بر این و در کبیر و زن آن و درگاه بخورد از انبار داخلش تا از نوزج

در آنکه اکبر حورت به ازت و شمشیر
برینک شده یا کبیر حورت

جوان و در نوزج و از آنچه خواهی

بیا کبیر حورت و از آنچه خواهی

طوبی و کبیر حورت

نوزج در نوزج و از آنچه خواهی

در باب ارض معوض شده ارض جیب
باین جیره

نوزج طوبی و در کبیر یا کبیر

مطلب معینه در حق ظهور
الوان کبریا در جات

دی و عقدش بر صفت مذکور بود و بعد از انعام کبریا بر این صفت
باجر شود با دخال قسم رایج از شایسته و بعد از تکمیل جفا و ظهور
صفت نامیل تقصیر شود و احوال باید خاص و این تانی بود از شایسته
اجبر و اعاده بنا بعد از احکام خلط و نیز جفا این در حد فزون کبر
صفت و زیاده لبنت مرکب و دهانت و اشبه است با بود بستم در غنظ و ذوب
بعد از انقسم سراسر آید و در ظهور شفاف و صبی معذمت عرب و بعد از انما
سابع آید و لون مجرب و در پیر انجامد و در آخر از مرجه بر نکلان باشد
و بعد از جفا و اعاده ناس آید و لون دم امر یا مثل با نوسن تانی شود
و بعد از ان ناس آید و ناس شود لون و فراد کبر و بر شد بدلتام و لایست
در این درجه از صبر و کبر و در حق با و در نار نامعقد شود و انعام و انام
بعد از ان ناچار است از شد در نار بر وی مرثیه مرثیه تا زو بان شمع باید
بعد از عقد **بسی** خفیف نا و از احوال خود گذاشن وی از ذوب و کشوف
از اغلا انا نقشه مسدود نامنفس شود از احوال مقدار است ساعت از
نار و **بسی** گذاشن نا متحد گردد و کبر نام شود و معصوم و حصول بوی در
و بعد از ان نباید ذات چگونه طرح کبر و این از اعظم امور و مهم نیست
و اول علاج است با محتاج فونت کبریا عمل عیب آن صورت ناید و این
معلوم نکرد و الا موضع و در صفت و در محله عدم و دعات و بعد از ان
نشا و ذوب از طریق زمان که از غلغلی و ملق علیه بر آید **الا** بند بر
مس دی باید با حنا و نیز از لوان این بحث باشد و نیز بوی صابره
تربیت بر تهمینه **بسی** در آتش و کوره و در و ناسک و لاف ضرورت در سباید و بوی که جلیق
علیه در وی بود محکم باید و مخم نیز مکرر نشا و پندل اجزاء باید در مجسم
و امثال کبریا آت زابد الطول قیصر بوی و چون مستوع شود صورت

در این

در غرض از آنکه باید کاست از نفع ناسم کرد و ذوب و انقسام کبریا و لا باض
بر صفت و بعد از ان الطافه بر اجا و ناصبه و انشاء کبریا حرف بر ذهاب
و انشاء کبریا باض بر صفت از این **دو اول** انشاء و در است بوی جفا و لا
و بعد از ان انشاء و بر ناصف و مشروط است و در است و انشاء و بر اجا
که انشاء کبریا باض با نهم شد باشد و بعد از ان انشاء آن بود بر صفت
و انشاء این بود بر نواض و نیز کبریا باض بر نواض و احدی وی از هر یک بود
جز و ان صفت و بعد از ان بر نواض و بر این ناس کبریا حرف

محمد الله که شد حکام دل من
من ضایع حسن زاهد عرب که نماز هر جمله در نماز و انشاء **بسی**
و لا یزید و لا یزید لای کتاب است که هر چه در عالم هست از طیب و نایب
بیش نیست و در طیب است و نایب یک نام است و یکی هو و نایب یک نام است
و یک تراب و قون علم بیغی و نایب در طیب و نایب است و نایب است و نایب
همین در طیب و نایب است که مذکور شد و نایب است که نایب است که نایب است

من کلام هر قل عتد بعون الله **عشر**
نمید بایز و جوده که از وید شود حد و نشت و هو از باقی مرز و ج
و که از وید شود شمس حکا باذن الله تعالی
من کلام در با حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام
هذا لقرا و انظر انشی شیه لبقا از ترجمه خطا منکت مشرق و الزیلا

ایضا از ان جناب سوال نمود در علم کیمیا فرمودند
ما جامد و هوا که و نا و جامد و ارض و ناسک **بسی** گفتند با حضرت
نفسه بد بر من و **د** ند که و الله احب الی بعض امریک و احب
البعض ماء و افی الارض بالماء و قد تم بعون الله تعالی

۲۸

انوار کبریا چنان آید بر صفت و بعد از ان
انوار صفت بر سب و رجب و انشاء
انوار کبریا حرف
و اول انوار هر در بر نواض و بعد از ان
انوار بر نواض است

جسد خونت از اجزای انوار
شهرک از اجزای انوار است

سید امیر

من مضایف حسن را اندر غریب کرنا و عینا بنام تانی مصنف
نموده و بخوبی بر سر پند در وصف **الآب** فطره و کفایت آن

در حق فطره و آلهت آن

بدان از شدت الله که فطره بود و نوع است فطره بر طوبی و فطره بر بیوت
فطره بر بیوت است که مایع و زاجات و یوار بود و امثال آن چیزها را
مفطر سازند باید که فرع آن زجاج باشد یا چینی و یک نوع دیگر است
که چیزهای جوان را مفسط کند **چون** خون و موی و زهره و دماغ و اثر
خام و بویهای مرغیان و چینه و ستم و بیا و ان و شام و چینه و چیزها را فرع همین
باید که تغذیه و فطره باشد و زردی و آسائش مفسط شود و اگر او به
غیر از آنکس خواهد که مفسط کند باید که فرع کوبیدن سازند بدین نوعی که
و فرای یکشت و فرع دیگر سازد از اسفال و در کوره بگذارد و مملو را و نو
فرع کوبیدن را و اندرون او گذارد و اگر چیزهای جوانی خواهد که مفسط کند
فرع سر را بدین نوعی که خوب و نیم بالا و از چهار انگشت و نیم زبر او را بکوبد
تا لایق و غرض طبع **جای** فرای را و مقدار یکشت بر زرد باشد و بیک بار چینه باشد
و اگر بیشتر شود و بپا چینه کند و در اسحق کام و مثل آن احتیاط کند که او به
تلف نشود چون بر نام او بر او خواهند مفسط کنند باید اول از خاشاک و غیر
آن بکلی پاک نموده و نباید که سبب باشد چرا که حرارت او کم شده و فواید
ناقص است الا موی سبزه و بعد از آن اشتریکل بر شوی و صفا کند اول
موی را بپاک و کل چند مرتبه ببالد تا از او ساق پاک شود و کل را نیز
احتیاط کند تا سبک از او بر طرف شود بعد از آن در موضع آفتاب دو که
از کرد و غبار عاقبت کنند تا خشک گردد و بپا سازد فرع بزرگ و بنویسد
و پیش آتش خشک کند و اندرون او را دست ببالد و آن موی را در فرع بگذارد

نصف

تغذیه و بپا
ارکان آن و صفت
آلهت تغذیه

نصف او کرده **پس** اندک اقل و بدین را ببالد بکوبد و اندک اندک آب
رضه تا مثل مرم شود و وصل فرع و اندیشی با آن کوفته و کوبد و بپا سازد
و در بنامه بالا و آن تا محکم شود و بعد از آن بخیف در کوره گذارند چنانچه
نیم فرع که باقیست کوره بیرون باشد تا موی از حرارت آتش در گذار آمد
بخار کرده و چون بقیه اندیشی رسید از زردی شد بدین نوعی از لوله اندیشی مفسط
چکبند و در فایده چکبند و در فایده چکبند و در فایده چکبند و در فایده چکبند
باشد چنانچه در زرع شعله آتش ببرد تا بوی آب در غمکه در موی باشد از
همه جای آب زردی و مفسط شود و از یک طرف و درش بگذارد اول آلهت آتش
بگذارد و در میان آتش و آن مقدار است که غدا از لوله اندیشی تلف شود دیگر
و قیاس که ناله قطع شود و در غمکه سبزه که از افطار آن کوبد باید بپا سازد
از آن مملو حاد اعان کرده و بخار کرده و بمثال نوشاد در دهنه اندیشی نشین
شود در استوفت آتش فوایدی باید که از این نوشاد در دهنه کفایت کوفته
شود و احتیاط کند تا دهنه سبزه و فطران در یکدیگر آمیخته نشود و هر یک را
در شیشه علیحد و آب و دهنه را اگر در شیشه بکوبد شاید شاید بعد از آنکه
جمع شود بکوبد یا بپنه دهنه را از روی آب بر کوبد و حاضر باشد تا مملو
شعر لوله اندیشی را بکوبد و راه نفس را نشین نگردد و چون فطره آخر شود
آب و دهنه را جدا باید کرد تا مثل کلاب و دهنه در غایت سرخه لطافت
تا بپا سازد **جای** اندرون او مانند با فواید و شمر شمع دهد و کل را بپا سازد
و سست و تخفیف و سبزه و جوهر را باشد **و دیگر** باید که فطره بر طوبی آن
بپا سازد که در آن فصل خوانند باید فطره بر طوبی باید که در ناظر است
اقله رکن مایه بخار کشته و بدین نوعی از صیغ جدا شود و فواید آتش بر صیغ اثر
نکند و هنوز از آن چنان باید که در یکی سازند از سر بدین نوعی و فرای

۲۹

اگر در موی آبک

در حق فطره و آلهت آن

نشان آتش

تغذیه و بپا
آب از صیغ و صفت و یک

کوه دره قورقون در اطراف غلج رفته است که نزدیک آب دریاچه بزرگ و دشت کوه قورقون می باشد

این کتاب در کتابخانه
مکتب اصفهان است
تاریخ ثبت ۱۳۰۲

باب هجده

طریق اسلک

در بیان کرامت از پیش ما کرامت
و پیش ما کرامت

و کبریا ارتفاع نماید و زبان نرزد و با کلبه علی بن ابی طالب
با صغیر مطهر می آید تا شمع می شود و با جسد صاحب مروج شمع می آید
سید و این باب با صغیر است و الله عظمی و قول و کلمه و کلمه
کبریا با نرزد و شمع می کند و صغیر از هر دو یکدیگر جدا که صغیر از کبریا
زیر که در شمع و کبریا در بدن شخص اند و شمع کبریا ارفع و پاکتر است و این
با صغیر در ارض پیدا اند و با نظر فی اسلم است و حوام است و این شمع
استغفر الله العظیم و صلی الله علیه و آله و سلم تا کبریا در شمع از صغیر
معلوم شد که در شمع و کبریا شمع است و صغیر از شمع یعنی در بدن است
و در عدم اختلاف بود و تا آب جابل شود و این معنی صورت نه شد و در کلام
که فنی نامید و از اول جلدی تا اول سرطان که صغیر در است و در شمع
و از اول سرطان تا اول جلدی در شمع است و تا آخر **حق** تا ناد که در شمع
حکا تکلیس و رفیع و عظم و صغیر و فطر و حل و عقد هر چند روح است
چنانکه روشن در **حق** تا ناد و زن در شمع است و این شمع است و این شمع است
نه بدن و مقدار و مقدار بدن با شمع و هر کار است چنانکه با شمع بدن است

و با ایشان داده اند تا شمع می کشد
هذه من صانعة جانت بکلمه
والله اعلم بالصواب

چنین گفت جاناب که ندیدم که در خواجا جسد تا صغیر کرد و در هر چند
مرغام و بکشد و آب بوند کل سوغ **پیر هکاه** صغیر کشت غناس و شمع
در شمع شد و در شمع که در شمع است و بعد از این نرزد و شمع از صغیر
کردن روح و جسد است و آن دشوار است و آنکه بنیدند و آنسان است و آنکه
می شناسد و گفت بدیدم که چنان باشد که کبریا با صغیر چینی و باشد چنان

یا او

تا او و روح یعنی نرزد و می باشد این هر دو با شمع کبریا همان شمع است و شمع
با شمع کبریا که شمع از زن روح و جسد را پس چنان که او با شمع است که در شمع
پس شمع او با شمع کبریا شمع شود و با شمع کبریا با شمع کبریا و شمع کبریا
می باشد در شمع و شمع کبریا هر کار که در شمع کبریا **حق** شمع کبریا که در شمع
و با شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
تا در میانند و در شمع او و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع کبریا و شمع کبریا
در شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
دهد و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
هر آینه که شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
آب است که شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
از برای آنکه معصوم از این آب غسل است و نظافت و از هر زائده از شمع
صلیه تا ماء الهی بدیدم که با او شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
و ماء الهی را در شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
چون هم شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
از آن که در شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
مرخل و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
امرا لا شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
که در شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع
خود از آب و بریزد و شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است و آنکه بوده باشد شمع کبریا شمع

این روح و این روح و این روح

در شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است

شمع کبریا که در شمع کبریا شمع است

پیران که در شمع کبریا شمع است

الاجل انما از خدای یوس بفرزند و عاقلند مکن و همان دارا بن تر **دیک**
میرزا بیگ است و آب و دوع است بنیز عکیرا امر است و دهن است و هوا است
و نفس است عمل عمل در آنست هر کس که غلگ کند انرا از بخور و دشمن است و نفس
و انتر دره صفرا اما بیکر افرزند با نیکو که در جهان نماند باشد در دوش
نقوی نشان افرزند بر این روح که ترا امر کرد و خدای تعالی در کتاب بخور
نام و صورت آن پیدا کرده است و بیکر از آنچه خواهی چون آفتاب در روز
بار جان بر هیچ بطنی نیست **نیک** و در بونف و روح که باشد در دوش
الاحلا ترا نشاند اندک بوسه آن تا کن و عطفها که در میان او است بیرون
آور و در کانی کن که سرش بر پهل باشد و قیسه در در بخور و آن تا هر چه
از بن خا فراید ببولی کند و بناید کشند و خرطوم هر دو مخم که کرده باشد
آنرا منسلل در آن بر کند نام مظهر شود و چون در سبیل صاف پیدا شود **نیک**
نفس را که در ده است آنرا در فکند و دیکر کن نام حله باشد **نیک** بدانکه آن
ذبیقی است و نفس که بیست امر است که برین مذرات و بسیارها و جسم در دوش
میباشد **و آن** مره صفراست و سودا از نفوی کوزان نام آن جمله نشان
که دیکر باره دوع میرزا کن و در فن که هفت روز **انکه** بیرون آورد و در
از جسد مصعد کن تا از برفع چیز نماید و آن
انقاست و مره صفرا بوسه این عمل مکن و مظهر مکن تا اینکه سفید
شود چون برف و مکیا از دوش شمع **این** است که اگر نه چیز کنند هر که نام
نشود **اما** مره سودا بوسه بر جزو از روح بر جزوی از آن میریزد و بیکر
دفع میکند و بعد از آن مظهر میکند **هین** مکتوب مکن تا سفید شود **چون**
کلس این است یعنی من در شش که نه جزو در جزوی میماند و در دوش اندک
خواهی کردن و دوش را که برت بری است کن تا شمع شود **و آنکه** چند بار در

نفس را که در ده است آنرا در فکند و دیکر کن نام حله باشد
ذبیقی است و نفس که بیست امر است که برین مذرات و بسیارها و جسم در دوش
میباشد
که دیکر باره دوع میرزا کن و در فن که هفت روز
از جسد مصعد کن تا از برفع چیز نماید و آن
انقاست و مره صفرا بوسه این عمل مکن و مظهر مکن تا اینکه سفید
شود چون برف و مکیا از دوش شمع
نشود
اما مره سودا بوسه بر جزو از روح بر جزوی از آن میریزد و بیکر
دفع میکند و بعد از آن مظهر میکند
هین مکتوب مکن تا سفید شود
چون کلس این است یعنی من در شش که نه جزو در جزوی میماند و در دوش اندک
خواهی کردن و دوش را که برت بری است کن تا شمع شود
و آنکه چند بار در

مظهر کن خاص و خود و با نفس هم چنین کن این است عمل و صفرا بر جویابی دوش
ترازیم در کسم بعون الله تعالی **باب در صفت چکاندنی** و بناید عمل که
و بنایم چن ببرد و بیکر باون بگوید و بیکر در دوش کند و قابله در دوش
فرع و انبوی بند و آشتی نرم میکند تا آب سفید و بیکر چون آب سفید از
اصد و بیکر منقطع کرد و قابله بیکر و بیکر در دوش کند و در برات خند و در
ند و بیکر ببارت کند تا آب سرد از بیکر منقطع کرد و قابله بیکر
و بیکر بجای و بند و آشتی نرم کرده کند تا در دوش نماند و بیکر چکاندنی
بشاهی که را انداختی باز کرد از بیکر نماند و بیکر در دوش شود این قابله
از آنجا بیکر و انبوی از بیکر بیکر **و در** در این فرع مانده باشد بیکر
و در صلا به اندازد و آنرا سخن بماند و ای که اول بیکر باشد بخور آن بود
و رها کند تا خشک شود **و بیکر** است دو به بخور دهد و **دیکر** است به
بخور دهد و آنرا بشنید کند و بیکر برازا کند و آب در سرگاه در بر دوش
در میان دیکر کند و آن دیکر بر آشتی از آن دیکر آب را که مانده
و آن نشنیده بیرون آورد و آنرا از آب نماند و خشک کند و بیکر برفع
و انبوی بیکر اند و عمل بیکر تا آب سفید از آن بیکر نماند و آنرا بخور
و آب و بیکر سرخ باشد آنرا بخور خاند و بیکر به شمع چکاند آب شمع قرمکه
دارد تا دوش حاجد آن کلس که در فرع مانده باشد بیرون آورد **و آن** در دوش
بصعد بوشا و دیکر آب شمع از بیکر کشد که چند است برفه مظهر است و بیکر
بر اندازد و بر صلا به بر خاکس که را عطف شود اینست عطف بیکر که با
کرده شد **و آب** نرم بدن عمل کند و خاص این هر دو اگر بشاید است **و آنکه**
انکه بوجد اندازد مثل جدید و بولور هم در و نوره نرم شود و خامران
بشاید است و بشمار **باب در خواص و دفع منق** بعضی بولور را غشک

نفس را که در ده است آنرا در فکند و دیکر کن نام حله باشد
ذبیقی است و نفس که بیست امر است که برین مذرات و بسیارها و جسم در دوش
میباشد
که دیکر باره دوع میرزا کن و در فن که هفت روز
از جسد مصعد کن تا از برفع چیز نماید و آن
انقاست و مره صفرا بوسه این عمل مکن و مظهر مکن تا اینکه سفید
شود چون برف و مکیا از دوش شمع
نشود
اما مره سودا بوسه بر جزو از روح بر جزوی از آن میریزد و بیکر
دفع میکند و بعد از آن مظهر میکند
هین مکتوب مکن تا سفید شود
چون کلس این است یعنی من در شش که نه جزو در جزوی میماند و در دوش اندک
خواهی کردن و دوش را که برت بری است کن تا شمع شود
و آنکه چند بار در

تغییر شمع

اول آب سینه بیکر بعد از آن آب
بهر از آن دهن رخ

بهر از آن دهن رخ

قرم

عقد برف

خوبی روغن

نفس را که در ده است آنرا در فکند و دیکر کن نام حله باشد
ذبیقی است و نفس که بیست امر است که برین مذرات و بسیارها و جسم در دوش
میباشد
که دیکر باره دوع میرزا کن و در فن که هفت روز
از جسد مصعد کن تا از برفع چیز نماید و آن
انقاست و مره صفرا بوسه این عمل مکن و مظهر مکن تا اینکه سفید
شود چون برف و مکیا از دوش شمع
نشود
اما مره سودا بوسه بر جزو از روح بر جزوی از آن میریزد و بیکر
دفع میکند و بعد از آن مظهر میکند
هین مکتوب مکن تا سفید شود
چون کلس این است یعنی من در شش که نه جزو در جزوی میماند و در دوش اندک
خواهی کردن و دوش را که برت بری است کن تا شمع شود
و آنکه چند بار در

و آنچه **یکه** بیرون یابد از و نشسته کرده اند از او و او نفس است
 بهیچ جوانان و نشسته کرده لغا و آنچه **یکه** بیرون یابد از و نشسته شده و طایف او
 و طبع جدا با و و با بر است و **طبع** جدا **یکه** بیرون یابد از و طبع مفاد
 و **طبع** روح با و است و **طبع** آنی که بیرون یابد از و طبع **یکه** نفس
 حار و رطب **یکه** جوای که نفس می کشد بر رطوبت **یکه** نظر کند که چگونه
 در کرده اند حکما جمع عالم را با این نشسته و کرده اند از جو برای این جو
 ندی است و در جات و شمارش ایام معلوم از برای هر چه علامتی است
 که شناخته می شود و فتمت کرده اند ندی را بدو قسم و مخفی داشته اند نصف
 او را و ظاهر را خفته اند بر ناس نصف تا بر او نشسته اند درهای نصف **یکه** داشته
 مفاد او را و در کتبه های درجه ندی که خوانده می شود بعضی از او بعضی را و در کتبه
 ندی که مقدم داشته شود در جتت ناخبر تا خبر داشته شود از جتت
 نقد بر **یکه** جاهل از علم و ندی که در کتبه نظر می کنند هر حکما از او میگردانند
یکه خبری بشمارند و ندی را و میگویند نیست در این قبایع و ندی آتشی است **یکه**
 الله تعالی که ندی است تا در زمین آنچه **یکه** در این است او است درین دار و و طبع
 چیز **یکه** در او است مثل عمل از کس و حر و سردی از کرم و جوهر و نوری از صدف
 در جوهر **یکه** است این جوهر که عمل می شود از و ذهب و فضه و غیر چیز **یکه** بر
 عالم از برای شناختن حکمی که غرض است باین حکم نادیده و غایبی و در کتبه
 است جاهل جوهر حکما را و میگردانند عمر را بطلب مفاد **یکه** اخذ می کنند جمع
 آنچه **یکه** در مفاد است و در نیت و جوان است وی است بدو و نصف ثانی
 از ندی **یکه** میگردانند بای خود را بر اول و درجه از ندی ثانی و کان
 می کنند بدی **یکه** درجه ثانی اول است **یکه** نفعه می کنند جمع نال خود را
 و می شود از برای او چیز **یکه** در مفاد است و غیر **یکه** حاصل شود از برای او

منه

صغی **یکه** بدی **یکه** باشد صغی و تمام نمی شود از و چیزی در دنیا
 که او است خاک حکما **یکه** جدا کننده است در بین میان حکم و طاهر **یکه** میبرد
 طالب از هر چیزی که در نظر گرفته اند است او را جو و ندی بر او که بعد از کند فخر **یکه**
 در عالم و بعضی طبعی شناخته هر حکما از و ندی را و شمارش ایام ندی را
 و در جات و در **یکه** طول می دهد بر او ندی بر او ظاهر می شود و او را غنیم
 در بعضی از در جات **یکه** میگوید در نفس خود که ازین فایم می شود چیزی و هر
 و میگردانند بسبب جمل خود بدی **یکه** است از حکما کل او درین سواد است
 و از او است که بیرون یابد و او حکما او است صغی و غود می کنند
 او را و ظاهر را **یکه** هر حکما را بدی می شود در او مکرر تا آخر عمل او **یکه** و این است
 بر طالب **یکه** که ایشانند حیرا او را و ایشانند ندی بر او را و از او
 و در جات و علامت هر درجه مفاد او را و شمارش ایام او را و از او **یکه**
 ندی **یکه** شود در ایشان و محلی حکما که ناخرانه است و جامه نادیده
 گفت و اکتادان و از او و فخر که از جوهر حکما و اکتادان را که دو در آن کم
 کتبی است از او موضوع است در علم صغی و در سبب حکما و ایشانند و از او **یکه**
 گفت اما جوهر حکما **یکه** او است بخدا قسم هضم می شود و او را و دجا می برد و
 و **یکه** و **یکه** قول خالند که حکمی در فم خورده است و گفتند است بدی **یکه**
 هضم **یکه** است که در او است عصاره علم او یا و است هر **یکه** در فم
 که چنان کرده اند اهل عقول هر جاهل را **یکه** است که نادیده کند حرف
 شعر را میگردانند جوهر **یکه** که در او و اول او را و از او اول میگردانند
 مشهور و در **یکه** است حکما قسم خورده اند با و **یکه** از جوهر **یکه** است
 چیزی نامی یعنی ایشان را که نوبت **یکه** کفایت زحل که او را بدی می گردانند
 و غیب در سبب **یکه** نوبت مثل موت **یکه** بر در **یکه** بخدا که نفعه می گردانند

و آنچه **یکه** بیرون یابد از و نشسته کرده اند از او و او نفس است
 بهیچ جوانان و نشسته کرده لغا و آنچه **یکه** بیرون یابد از و نشسته شده و طایف او
 و طبع جدا با و و با بر است و **طبع** جدا **یکه** بیرون یابد از و طبع مفاد
 و **طبع** روح با و است و **طبع** آنی که بیرون یابد از و طبع **یکه** نفس
 حار و رطب **یکه** جوای که نفس می کشد بر رطوبت **یکه** نظر کند که چگونه
 در کرده اند حکما جمع عالم را با این نشسته و کرده اند از جو برای این جو
 ندی است و در جات و شمارش ایام معلوم از برای هر چه علامتی است
 که شناخته می شود و فتمت کرده اند ندی را بدو قسم و مخفی داشته اند نصف
 او را و ظاهر را خفته اند بر ناس نصف تا بر او نشسته اند درهای نصف **یکه** داشته
 مفاد او را و در کتبه های درجه ندی که خوانده می شود بعضی از او بعضی را و در کتبه
 ندی که مقدم داشته شود در جتت ناخبر تا خبر داشته شود از جتت
 نقد بر **یکه** جاهل از علم و ندی که در کتبه نظر می کنند هر حکما از او میگردانند
یکه خبری بشمارند و ندی را و میگویند نیست در این قبایع و ندی آتشی است **یکه**
 الله تعالی که ندی است تا در زمین آنچه **یکه** در این است او است درین دار و و طبع
 چیز **یکه** در او است مثل عمل از کس و حر و سردی از کرم و جوهر و نوری از صدف
 در جوهر **یکه** است این جوهر که عمل می شود از و ذهب و فضه و غیر چیز **یکه** بر
 عالم از برای شناختن حکمی که غرض است باین حکم نادیده و غایبی و در کتبه
 است جاهل جوهر حکما را و میگردانند عمر را بطلب مفاد **یکه** اخذ می کنند جمع
 آنچه **یکه** در مفاد است و در نیت و جوان است وی است بدو و نصف ثانی
 از ندی **یکه** میگردانند بای خود را بر اول و درجه از ندی ثانی و کان
 می کنند بدی **یکه** درجه ثانی اول است **یکه** نفعه می کنند جمع نال خود را
 و می شود از برای او چیز **یکه** در مفاد است و غیر **یکه** حاصل شود از برای او

تاریخ و کشف شمس در بطن وری

و کتد

مغنیای حکا

میکند و از آنکه مثل طب و فنی می کنند بر طب را بد و نصف **بی** میگرداند
نصف واحد را از برای بیرون آوردن منغ و تحلیل و از حد کم که در غرض
که محل شود و در او چیزی غذا میکند و از آنکه میگرد در شش نشیند **بی**
در درازنکام کامل می کنند و در حصار او و ملکی است که مدح کرده است
در جمع کند حکما **بی** در این هنگام بر سینه می شود و از برای او **بی** او تنم حاصل است
بی نایب مانند نقل او که سباهی است در بحث انارانی و او از سباهی است
که تعبیه اند بسیار از حکما در پاک کردن او و سفید کردن او **بی** بدان
مولود او است طبعه خامه در نوزاد سینه و در او است ترک او است که
می باشد از افعی خال دنیا ابد و ناصیه اند او با بیضه در جابه بود **بی**
اراده کرده اند و سخن از این او از باب و کلس از برای آنکه پاک کنند
کنند از زنا و در آن کبریه مفسد که بنها شده و از **بی** هر چه می کنند
او از باب طبی که جدا کرده اند و او از او است نصف ثانی **بی** غنی می کنند و
میشش قسم آنکه بشوند با و این جدا شود از هم چنانکه می شود غامده
خامه میگردانند و از جوی هر که آمده باشد در او او که می دانند
بدر سبکه خامه را که می شود و او از سینه غنی میگردانند و او از او است
و هر چنین میشود حکما این ارض و فاد پاک می کنند و از **بی** غنی می کنند
آنها و نشین می کنند از این می گردانند و بوزن ربع او ارض بی کان کلس
بی می گردانند و او در تمام مایه و محل حکما و از این می گردانند و از حرکت
زاون دوم سینه هر روز در جانش و شام **بی** هر وقت که گذشت هفت روز
جدا می کنند از او و طوبی حرکت و **بی** حفظ می کنند و از او جدا می کنند
در او علی اشتر سینه نایب مثل او را آنکه تمام شود شش نشین **بی** او پاک
نماید **بی** میگردانند و او علامت پاک شدن آن ارض از آنکه هر که

در آنکه مورد اوست طبیعت خاصه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رضتین اور من سودا تاج کھس

وسیعہ گردن ۱۱

در عرفیه

اب صابون کمر

هر روز تمام بایده دوست سازد
هم روز هر چه حرکت داند

عزت یاکو شون ارمی

قطع نحو

جہ روح طبع از غریب

درجه و غیره از آن است

مرتبہ اکیر و ہب

نہال از خواتین مجروحات عیطر

خودکشی

خواص آتش اول

قطع شود و در شریان در عرضا بپسندند ازین قطعی شود خون در دست
می شود گوشت **هیچین** است بر جراحان تازه و **هیچین** دغش خون از دست
هرگاه غایب باشد لطیف بدفاع می رسد از او **هیچین** می رسند خون را
از فرج زنی که هلبه خون از او آید عمل می کنند از او صوف و بر می دارند
بیک دفعه یا در دفعه قطعی می شود از او دم خون و چه سبک است این بیک
عمل می کنند در نزول هرگاه کینه شک باشد کثیر الجهد و غایب باشد
از او اکتفا از او قطعه می کنند ازین بر اثر بعضی کینه بکری **بیکری** و دیگر
می شود و آنست که از راه داشته باشد عمل **لاجرور** زنی فراگیر از کلس و یک
او را در ظرف رنگ کنند بکان غلوط کند بای بعضی ناست که بپسند عجب
او را و آنست که فراگیر در **ابرا** درم و یک زرد در وسط آب فراخ و بیانش آمد
از این و جمع قطعه ها و سر زرد بپاشد و اگر زده شود و یا و خطی و جمع انواع **سدر**
و شسته شود از او باطل می شود و مرهمها که غار می شود در سر از چوب کاکل
ایشان مثل پیشور و رشت و مورچه را به وضو و دغش نمود و از آن تعدیه و از
انجیر و کچیل و زبادی و میوه سر و چیزها که نامیده شده است در اینجا **بیکری**
عمل می کنند و آنست که رسیده باشد غلظت و وصل و منار و لا و فرج
از او **سدر** بپاشد از این آب **هیچین** کسکه یا بر سرید باشد چمن
نزدیک می شود و از این هرگاه بپاشد از این آب نیز **بیکری** ششاسر از
و آن کسکه فراگیر از دهن او جزوی و یک زرد در ده خود دهن بنفشه
بیکری باطل می شود بسبب او و موزنه که شتر باشد و شک باشد یا می کند
موز و طولانی می کند و طلقه حلقه می کنند می شود بخندار یک ششانه
شد است آن اسمها می شود و زحل او شتر بعضی و خاکستر است و خاگر می
است نار و می اوشت آب و زین اوشت عروا و است هر دو است از خاک

二

وہیں

اسماء و مرثونہ

صفت اهل آباء

سر کردن

و نامیده شود هر اسم خادوی قوی و نامیده شد است روح شمس از خون
 پس آنکه که نشاء استخراج او را واصل شری او صنع امر او است و هوای
 غریب و ریح آن کس که بگو کند فصل او را از زمین جفتی که رسیده است
 کبریا و او شده و او است نفس علمه **صفت اهل آباء** صفت اهل آباء کبر
 صفت شمس که در هر از رصاص **پس** بگذار بر او فطره از کبریا و برده بود
 باشد فطره در نزد فو و فو و فو **پس** کرم کنی او را کرم کردن اندک و زود باشد
 که در کرم از او چیز بکرم می کند و فطره از آن چیز که دانسته شد است **پس** هرگاه
 کرم کرده شود اندکی نا آنکه سرایت کند کبر در او و صنع و عدا و از او کفرین
 مانع بشود پس در کرم هرگاه سر در شرف کبر او را و اعتنا کنی و طوبی و شوش
 او را **پس** اگر با بی او را با بس نیست بسوی و هب مصلحت **پس** هر آینه نوره باشد
 مفدا و کبری کل لافا می کنی بر این مفدا را از رصاص کبر از او و هب مصلحت
 او را نا آنکه دانسته شود بدین یکد و طوبی مثل و هب معدن و بر رصاص
صفت سر کردن فرا کبر و در هر اسم از آنکه دهون کرده باشی و بگذار در ریا
 با طایفه از سفال یا حدید یا نحاس یا غیر ازین **پس** بر او و زود در زو و از آن سر
 از غل بر او و خن کی نا آنکه بداند که در راه کشته کرم شدی که که دانسته شود
 رصاص که اهل آن کرده باشی بر او کبر و از بکر و از دانستی کرم کردن هم پنا آنکه
 وصف کرده و از علما آنکس است که مدهون کند در هر **پس** فرا می کند
 او را بر کلس فروری بر ند او را با نش فروری **پس** بیرون کند و از جفتی که
 دنک می شود جفتی که چکانند از کبر چینی کی بوم **پس** می کند از ندان و زو
 در میان آنکه نه نا آنکه غلط شود با او کبر و غلو شدن نای او کبر و غلو
 شدن نای **پس** می اندازند ازین بوم رجید را به یون لبی کند با شرف ابواب
نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 بله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده لا شریک له فی ملکة و اصلوة علی محمد و آله و رسوله
 و علی الوحیة و من انظم ملکة **نسخه تدبیر** له ابی و در تدبیر
 جبر نیلای معدن جواز **نسخه تدبیر** آیینی بک اختیار کرده اند حکا و تدبیر
 کرده اند او را از عذ خداوند طاعتان برایشان آنکه که محتاج است
 بالله تعالی بر کاتان محمد علی **نسخه تدبیر** بر خداوند طاعتان مرا و را
 و والدین او را و جمع مسلمانان **نسخه تدبیر** بدین سبکه جبر بکرم کرده اند
 او را حکا جفتی که مصلحت کرد از برای تو جبر رضای الله تعالی است
 از جمله و است از جهات که درون برادر رصاص او و مرد بشه و این عجز
 عرف و از عتای است که در دنیا لای ها عتای او است از جبر و عتای لای
 عتای او و که بر بدین عتای جاری شوند ابی و جفتی شود از خن
 نمل و او است بلیند **نسخه تدبیر** بر او شد بر کرده اند حکا از کبر از او و
 نایبش و بگذار در و طریقه و فطره کن با نش **پس** مصلحت و آن صفت
پس مصلحت و مصلحت **پس** مصلحت **پس** مصلحت **پس** مصلحت **پس** مصلحت
 در ایندی و بیرون از زمین و بر زو و از آن ارض و زو و از آن صفت
 و زو کن **پس** جوشان او را و علفه کن و بر او و در ظرف جایی بند **نسخه تدبیر**
 حل کن ارض را بعد از شرف او و شرف فرا گرفتن سرخا و است آب با
 می انداز برای نویسه بکرات او را در ظرفی سطحین و در سرده او را
 بکشد **پس** بیرون کن او را بیای و از سفید و جی کن او را با سفید
 سبکو بر نصیر کن مصلحت را با من و مصلحت کن و مکرر کن این عمل را و
 بر او و او را بر او کبر و او را کبر و مصلحت شد است بعد از فطره و
 اول مرتبه و بر او از آب سفید و عتین کن و در ذیل یک هفته **پس** هرگاه

نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له

نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له

نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له
 نسخه تدبیر جبر از بر کات ابن محمد عفر له

حکما که همان نفس مقرر است معنی آنکه گفته اند که هر که جل کرد عقد کرد
 و هر که عقد کرد جل کرد بسی بفهم از آنکه را من نکند و بی گفته است
 و بپوش حکم که آب افش او است و جای گرفته است که آیت در منظر افش
 در طبیعت بی که کسی غرض کند و گوید که استخراج رطوبه با افش نه است
 با بیب داخل شدن غری بی که با افش نه است بدینست که مفضل می
 لطیف از کثیف و لایق خن بسیار از اجزای او آن خلاف مذهب بود
 که گفته اند خرفا و ناگفته با افش که بسی به خلط نه است بی او مفضل
 و نفس کن از بسبب خلط از افش با در عین و صعود و نزول آن و فساد کن
 مفضل بود از مفضل طبیعت که مساویست در کون و فساد و نفس و غلبه بی
 بخصی که هر چه بر طرفی و از آن شایسته از همه نزد آب بر او استخراج
 نفس از ارض نکند بسی گفته است و از افس حکم که هیچکس که نماند نکند
 حدیث را میبرد و استخراج نکند از او نفس و از آنکه بسی گفته است که
 نماند بپسند بر آنکه هیچ کس با آن اجزاء نکند بسی و آنکه گفته است که
 کن از ارض نکند بسی و خلط خواسته بعد از پس ارض و انقطاع هیچکس از
 او هرگاه که اغارة کند بر آب و بنیاده هر یک از اجزاء بسی و میگوید و از آب
 در او در بنیوت بسی بنیاده شده است از نفوذ با غلبه نفوذ کرده است از ارض
 بعد از بقیف در نار و بعد از آن نفس هفت روز است و منزل آن نفس
 در اینجا بنیاده از آن نفس بسی بسی بسی که نام شد مدت نفس
 نفس کن تا بیرون آید از او دهن صمغ بعد از آن اغارة کن علما و نفس
 کن بنیاد و بنیوت تا کمال صمغ جاری و نما لیم مفضل آید و در هر
 مظهر شود با آیت از نفس صفا و عینا آنکه بیرون آید نمای نفس و از او
 نفس کن و بنیاد صمغ است که اصل آن کن و چو نه در او نباشد

در آنکه نفس از ارض بیب است
 آب بر ارض در استخراج

در آنکه نفس در روح نه است
 و در آنکه باید از حبه گرفت
 تا بعد از آن که نفس بیب است
 آب بر ارض در استخراج نفس از ارض

در آنکه نفس در ارض

در آنکه نفس در ارض است
 در آنکه نفس در ارض است
 در آنکه نفس در ارض است

بسی دهنش در او نباشد و میگوید آب دهن صمغ و فطره نباید
 که بیجا را آب نباشد تا معنای آن را در کتب و بیالغی کن در حکم فصل
 حق با نه فایده و حوط و بسی بسی که در بیب و فطره بیب باید که ناپید
 باشد و ولول و بیب فزاج باشد از همه آنکه آب دهن صمغ است و غلبه
 تمام دارد و حد کن از مکان میگوید از همه آنکه هوای محدود مضر است
 میباید و بیب در حبه اشاره کرده است بیب بر همه در بیب که حد
 آنجا که گفته هرگاه که نافع شد صدمت کنز ششم جمعی شوند کنز کان
 و خالص و بیرون آید یک دفعه از خدمت او و مرد نهایی میباید که
 القوة بیب آنکه در وقت مباشرت نمای نفس را با ایشان از او فایده
 که گفته است با ذکر آن ایشان را با نرد تا از کبرند جمیع سر و از بسی معاد
 می کنند و بسته با بسی اخذ می کنند جمیع آنچه در نزد او است از سر و بعضی
 نفس و آنچه ذکر کرده است بیب بر همین از بیب بر نیادنی در عمل است
 از آنچه ذکر کرده است او صاحب کتب و آن اغارة رطوبه است نمای
 بعد از آنش بر بیب بر ارض و نگر او آن بر ارض سه بار تا آنکه بیرون آید
 جمیع آنچه در او است از نفس و علامت و نشان نمای بی عمل است که از قطعه
 از این ارض بعد از فطره بر صمغ کن شده غنی و در نکند و اگر دود کند
 بیب بدان که از نفس بقیه در او است اغارة کن آروا تا این علامت ظاهر
 کرد بسی در بنیوت تمام شده مضمون نفوذ از استخراج نفس
 عمر زنده و علامت نمای آب آتش
 از او بر صمغ منور کم کرده شده اندازی نفوذ کند در او ظاهر
 و باطن از بیب و هیکل بسی بسی ثابت نباشد زیرا که او روح خالص
 نفهم این بسی بسی چون واقع شد ترکیب با وزان که مقدم ذکر کردیم

علامت نهر عذرا و ارض

علامت نهر عذرا و آب

بقی بوی و بوی عود کن نظر کردن در آرد و مکرر کن خواندن او و از ذکر کن
در او پس واقف می شوی بر آن که احتیاج غواهی داشت بکباب دیگر و التماس

قال شیخ داود المزی اللطفاک تذکره

بسم الله الرحمن الرحیم

ان الصابون المشاد الیه فی الصنعة المستعمل فی المصنع ان یطبخ ریح
بدریکه صابون مذکور در علم صناعت که نامیده شده است بفتح ا و زاء و کاف
الزیتون بوزن من الماء حتی یدهب عنه فبضایف ثانیاً
دینور یا برابرا و از آب نا انکد آب تمام برود پس کتاب بر او انداخته
کذلك هکذا ثلاثاً و یکون الماء فی غیر الاولی حاراً فاذا
و نامسهم ناسه نار و آب دوم بر سهیم کرم یا بدیهه
ثم یقصر الماء حتی یدهب ثلثه ثم یؤخذ من الجیر الخار و یلج
تمام شد بلج او سبک نار برود پس بگوید اذ اهلك کرم و مکن
الکلی و انظر من الشدید الحجرة نذاب و ثلثه ماشا لها
ککلی و نظرون جهاد یخرج و دوسه یزیر از
ماء و یجثرو بعد الماء علیها ثم یخرج من قمره ثم یلج الزیت
آب بریزند و علفه کنند و آب بر قفل انداخته ناسه ناسه پس زیت
المذکور و هو یفی بیدل الماء حتی یقطع شعله و دخانه
مذکور را بلج دهند با آب و هر ریش آب کم شود و بگویند یا طهر و دود
فقط فی النار و برقع و هو هذا المشاد الیه لمدعی کمنه و هو
فان فی الحامو یکنه پس بوزن اندک که او را بگوید یا طهر و دود
المصنوع علی سائر الطلحات اذ انزل کل من الاشجار و در وقت
کلید همه طلسمها که هرگاه جفت کند یا هرگاه از آن دور
انچه

شیخ الطهور و در فی الطاهر سبباً یثبث و اقامه عن عجزیه
درخت لود و در وقت غطیکند تا هضم من یابسته و ناسه ناسه
غیر مشکوک منہا و ان یجوز ان یخفف هذا الصابون حتی
که در وقت غطیکند و آن را که می کشند بخور با آب صابون نا انکه
یخرج من لیط منة معقرو و عطره بالزاج المحسور بالزجاج
خار و خود پس گویند کن از او در کوی و بپوشی بزای که بر صابون مذکور
والفی فوقه الفراء و عطاء بصفاب حمر و غطی الجعجعی بما و طی
وینلا و با لا و فراد و بپوشی بصفاب یخرج مجموعاً بپوشی با آب
من الجاری عن نار لطیفه انقصدت عن دوح ثانیاً یخرج
شیخ جاری بود و و انش من معقرو می شود و در عجزیه ثانیاً بوزارند
الاقل الی الرابع قال شایع کذلک و ان بدل الزنجفر
اولاً بپوشی چهارم و هفتم هجین و گویند شرف
بالکیمی و الزاج بالث عفد الکوکب لللی هذا کلمه
کوب کنند و بدل الزاج ب کنند عفده و بپوشی بپوشی ثانیاً
عن عجزیه مشهور و نامش
از عجزیه مشهور و نامش

من قول محمد بن کریم با و در تذکره الخ المفضل
بسم الله الرحمن الرحیم

کفت محمد بن کریم که بگوید ای جان رسیده و غسل کن یا کن و
نظیر کن و آب از و بگوید و عن انکد یا کن یعنی از قفل یا کن و آن
روغن در وقت کند و در میان خاکستر هند و انش نرم کند تا عفدش
مانند انکین انکه از آب و بریزد بر سر او چنانکه تا انکست یا کن

شیخ الطاهر
در وقت غطیکند
تا هضم من یابسته
و ناسه ناسه
غیر مشکوک منہا
و ان یجوز ان یخفف
هذا الصابون حتی
که در وقت غطیکند
و آن را که می کشند
بخور با آب صابون
نا انکه
یخرج من لیط منة
معقرو و عطره
بالزاج المحسور
بالزجاج
خار و خود پس
گویند کن از او در
کوی و بپوشی
بزای که بر صابون
مذکور
والفی فوقه
الفراء و عطاء
بصفاب حمر و غطی
الجعجعی بما و طی
وینلا و با لا و
فراد و بپوشی
بصفاب یخرج
مجموعاً بپوشی
با آب
من الجاری عن
نار لطیفه
انقصدت عن دوح
ثانیاً یخرج
شیخ جاری بود
و و انش من
معقرو می شود
و در عجزیه
ثانیاً بوزارند
الاقل الی
الرابع قال
شایع کذلک
و ان بدل
الزنجفر
اولاً
بپوشی
چهارم
و هفتم
هجین
و گویند
شرف
بالکیمی
و الزاج
بالث
عفد
الکوکب
لللی
هذا
کلمه
کوب
کنند
و بدل
الزاج
ب کنند
عفده
و بپوشی
بپوشی
ثانیاً
عن
عجزیه
مشهور
و نامش
از
عجزیه
مشهور
و نامش

ازین عمل جلال طبیعی بماند و اصل طبیعی این است بحقیقت قابل مزاج
و احیاء را نیز نباشد یعنی کسی که اگر کذا خفی در آن عمل شود حل مطلق
که بقول مزاج آب و جیزهای آبی نباشد و آن غایت حل است و آنست که نفوذ
اجزاء می کند **پس کشت** زعفران را می کشی کرد و آب را در آن کردی و منفرد شد
در اجزاء آب و هم چنین آن اعمال و طریقی نهاد و اصناف حلها و فلا سفید
کرده اند و در او و اسامی بسیار دارد و گفته اند هجده شرفا و نه جوهر است که
اثر او قبول کند و بدهد آثار عظیمه و تبدیل کند عوام و محفوظ دارند خواص
و آن عزیز است که معذور نیست و او هجده آنست که مبدول است در وقت
گفتند که یافت کنند از و همین و فتنی که زوب قبول نکند و اما آنچه
و همین است همچو مبدول و غایت و زیاده می شود در در عین و مبدول
تمام می شود از هر چیز که در عالم کون و فساد است از سه نوع بیرون نیست
یعنی نبات و حیوان و جمادی که عمل کرد بر نبات است آمد سخن آنکه گفت
عمل در نبات است و هم چنین اگر عمل کرد از حیوان با سایر حیوانات
منقول شمر بارین چنین است یا بر باری در نیت بر انجیل لکری
بسم الله الرحمن الرحیم
بدا آنکه چون ازین صفت بکنز و خورد نما شود آوازه است نبات
در عالم پس بجز و بی هیز ازین و سر خود نکاهدار تا نفس خود را نگاهدار
باشی و هرگاه سر خود فاش کردی از مزه او عزم مانی و این بسبب خلل
و تلف او شود تا معلوم نباشد و حکما گفته اند که صفت نما شود از هجده
چیز چنانکه در عالمند از هجده آنکه همه موجودات داخل است در طبایع و است
از طبایع بود و از حال جمال و کمال است طبایع موجود شود **پس آنکه صفت**

ازینا موجودات است چونکه موجودات از یکجا است و حکما اینست
مختصر بشری بر یونان یاد کرده اند و دلیل آن باز نموده اند و قول ایشان
در این باب آنست که **چون** زمین لطیف کرد و آب شود و **چون** آب لطیف شود
موا شود و **چون** هوا لطیف کرد و آتش شود و **چون** آتش غلیظ کرد
موا شود و **چون** هوا غلیظ شود آب شود و **چون** آب غلیظ کرد
زمین شود **پس چون** اختلاف حالات ایشان معلوم و مقرر و مقرر
و مقرر کشت در این مختصر اینقدر کفایت بوده **بنام این متنی** که بیشتر
حالات این چیزها را بشمار است و بسیار انواع گفته اند نزد آن است
که چون طبایع این مضمون خواهد که طریقی و صفت در یافتن این او را روشن
کرد و بیابد آنست که از مزه روی تواند بود تا زکدام جوهر را بیشتر
و از ایشان کدام نباشد که دیگر را بکرم و کدام نباشد که دیگر را حل کند
و هم چنین بیویش اینهم بکند بکرم را بر اینجه الفتن ایشان در نکون و نکاون
اصل خود بیرون می روی بوده باشد و هر یک را ازین تواند کرد و بعد از آن
بطریق رفیع و مدرا یعنی در تحصیل با عیاج آن کوشش نماید تا حقیقتا
بروی آنان گرداند و محیط علمه آن برساند چون این معانی معلوم گشت
نباید دانست که طبایع این صنعتها از غیر کوه است و طبایع چاره
نباشد و حقیقتا اصل آنست که صنعت در وی نهاده اند و بعد از آن دیگر
طریقها از آنجمله هر کس نوعی کوشید اند و داهی پیش گرفته اند و هر یک
منزلی چند بعد از سفید و قطع کرده اند و از ایشان بسیار بوده اند
که مقصود صفت اند و صفت آن در یافتن اند تا از آنست که این صفتها
وجود است از وجود موجودات و جمیع موجودات که صفت از و بیست
سه چیز است **یک** حیوان **دو** معدن **سه** نبات **چهار** آفات نباتات

ماه حاجت است و از این جمله دو طبع لطیفند و دو طبع دیگر کثیف اند اکنون
 باید که این دو طبع که کثیفند با آن دو طبع که لطیفند لطیف گردند یکجا
 که از آن ترکیب حل و عقد میگردد و با آن دو کتاب دیگر شرح گفته است که از
 باید که بدین ترکیب باشد صفت مزاج است از کفایت و عجز و نارسایی هر یک
 و امام جعفر صادق علیه السلام و سایر بزرگان ائمه الصواع که این جمله اتفاقاً
 و هر یک بودند خوش با زبان و در میان خود گفته اند باید که میان آب
 و آتش مزاج کوفته اند و میان هوا و زمین باید که این ترکیب باشد
 و چون طوفان از روی عمل کثیف تر نشود نتواند کرد و اگر کسی خواهد که از
 نبوی از یکدیگر جدا گرداند بیشتر نشود قییب آنکه ترکیب و الفقه و طبع
 و مزاج ایشان بر ما فاضل بوده باشد غرض در این معنی طوری است
 که آن دو جوهر که لطیف تر باشد یعنی هوا و آتش از اجسام کثیف ترند و از
 جوهر دیگر که گران سنگ اند یعنی آب و خاک از اجسام کثیف ترند و از
 کرده اند که چون میان زراف و مواد کان جفتی و کثیفی پیدا آید و هیچ عملی
 در ایشان موجود نباشد هر آینه از ایشان خبر ندانند تا به تمام صورت
 بدید آید و هر باصل خویش رسیدند باشند چنانکه انسان و حیوان و هر
 جنس که باشد زاده او با و مانند و بعضی دیگر باز نکرد و او را در ایشان
 کثیف و کثیف کنند علی و عیبی باشد از زاده هیچ حال هیچ فرزند و جوهر
 نکرد و او که چه کوشش و میالفت بسیار نمایند و این معنی دلیل است بدانچه
 می باید که اعتدال در طبیعت داروها بود یعنی اینچنان نگاه دارند
 که اینچنینی آن خواهد بود و طبع کاردین و تمام و کامل باشد و هیچ نوع
 نقصان نبوی را نباید تا درک و فعل و خاصیت وی چنان مستحکم آید
 که از آن هیچ نقصان و نقصان نکند و در هر حال شریف و در زمان برادر

صفت مزاج است

یاقوت در این میان هر دو

نور
در این میان آب و خاک

و باید

و باید از این باشد و این بعضی از حکما گفته اند که باید ساختن این در فصل
 هفتم باشد و آن نیز اشارت بدانست که بعضی فصلها در دو کوی و سردی
 و نری و خشک معتدل است **این چنان** اعتدال دو ترکیب ادویه نگاهداشته
 شود و در هر فصل که باشد غرض حاصل شود و بیشتر خطائی که در ماز
 در این معنی افتد آنست که میزان قییب و نگاه نتوانست داشت و علی
 در وی ثابت شد باشد و جوهری و نری و نری و نری و نری و نری و نری
 نقصان وی کرد و در هر پنج صنایع شود و در کار فاسد کرد و **چنانکه**
 بسیار از ادویه بوده باشد **این** باید که بوی مزاج اخلاط ادویه
 یکو یکو را نداند و اگر علی ظاهر شود از این طریق حکمت دفع کند و الله تعالی
 من قول محمد بن یحیی بن کریم **یا در نری و نری**

بسم الله الرحمن الرحیم

اما بعد این صفتی است از محمد بن ابی کریم که معروف به یونانی
 از علم لطیف شریف بزرگ نوشته می شود از برای همگان علم صفت
 همگویند بنده محتاج الی رحمة الله که **چنان** از حضرت بهشتی لغاتین
 صد و سی سال عمر با فم و بسیار از بزرگان نژاد با فم و بسیار از علما
 می کردم و این مضمون من بود بوی نرسیدم تا غایتی که با عمر کثیف
 گردیدم و نا امید شدم تا گاه شتی از شفا نمود و کشف شد از این مضمون
 بود دانسته شد که چیزی می باید که در وی چنان طبع باشد با اعتدال
 در بیای و نیز خالص گردد و با فم بعد از هجده سال چیزی با فم کرد
 و در طبع بود و قابلیت این علما داشت و چهار سال فروماندم تا بعد از
 بیست و یک سال که در وی دو طبع دیگر موجود بود مناسبان گاه چنان طبع
 موجود کردم و از وی آرد می ساختم چنانکه آدم چهار طبع موجودند

در این کتاب کلامی در وقت حق است
 فخر بنی است اشاره است به عدل
 ترکیب ادویه و الله اعلم الخیر المصنوع عاذا

در این کتاب کلامی در وقت حق است

۵۴

رطوبت هوا برودت آب رطوبت آن
کفیت زینب لطیف **کفیت زینب کثیف**
 حرارت برودت رطوبت بیوش حرارت برودت رطوبت بیوش
 وزن زحل وزن مشتری وزن زهره وزن مریخ وزن قمر وزن زمین
 ۱۳۱ ۱۱۲ ۱۲۲ ۶۴ ۲۸ ۹۳
 ج ۳ ۲ ۱

زحل مشتری مریخ قمر شمس زهره
 ۵۹ ۳۸ ۴ ۱۰۰ ۴۰ ۴۰
 ۱۹۳ ۳۳۶

نیز فلک شمس را چون بر کفیت
 اختلاف وزنه خارج هر یک بشمار
 نیز لکن زینب الم اسیر دین ازین
 فضا نداشتن شمس و شمس و شمس
 ۳۰۳ ۳۰۳ ۳۰۳ ۳۰۳ ۳۰۳ ۳۰۳

و بیوش است قطعا و اگر عنصر غالب در مرکب هوا است مفضی عدم اعتدال
 در مرکب زینب که خارج از اعتدال درین مرکب حرارت و بیوش است قطعا
 و اگر غالب در مرکب مذکور ماء است مفضی عدم اعتدال در هر دو زینب
 که خارج از اعتدال درین مرکب برودت و رطوبت است قطعا و اگر عنصر
 غالب در مرکب زینب و عنصر زینب است مفضی عدم اعتدال است زینب
 که خارج از اعتدال درین مرکب در دو کثیف است که برودت و بیوش است
 البته مواد لطیف معتدل کبریا است و مرکب هوا کثیف معتدل
 خارج مفضی است تا واضح بوده باشد و الله تعالی

باب علم الهی
بسم الله الرحمن الرحیم

اعلم ان ذوال الامر قال الله تعالی و شجرة تخرج من طور سيناء
 ثمرتها بالذهب ثمرتها لؤلؤة ثمرتها النخلة هو جوهر الشمس والذهب هو العنقا
قال العنقا هو جوهر القمر وجوهر العنقا هو جوهر الشمس والذهب هو العنقا
 جوهر العنقا هو جوهر القمر وجوهر القمر هو جوهر الشمس والذهب هو العنقا
 الشمس هو جوهر الشمس والذهب هو العنقا جوهر الشمس هو جوهر الشمس
 الروح و بصيرتها اعدادها الذي وصفه الله تعالى في قوله **الاول**
 مثل نوره كشوة فيها مصباح المصباح **الاول** لا شجرة ولا عرصة
 وهي جوهر اصلها اجفها هذه الاشياء سائر شجراتها واعدادها
 الروح والشمس والجديد بخانه خالقها ومبدعها طرقي ويران
الاجناد على اراسها طالع البس الحكنة واعدادها طرقي ويران
 زحل مشتری حدید زهره عطارد قمر شمس

۱ ۲ ۴ ۳۰ ۱ ۱ ۱ ۱

عنصر غالب در مرکب از لطیف هوا البداول که نار است مفضی اعتدال
 در فاعلین و عدم اعتدال در مفعولین است **زینب** که خارج از اعتدال در
 مفعولین بیوش است قطعا و اگر عنصر غالب در مرکب لطیف مذکور هوا
 مفضی اعتدال در فاعلین و عدم اعتدال در مفعولین است **زینب** که خارج از اعتدال
 رطوبت است قطعا و اگر عنصر غالب در مرکب مذکور ماء است مفضی اعتدال
 در فاعلین و عدم اعتدال در مفعولین است **زینب** که خارج از اعتدال رطوبت است
 قطعا و اگر عنصر غالب در مرکب زینب است مفضی اعتدال در فاعلین
 و عدم اعتدال در مفعولین است **زینب** که خارج از اعتدال بیوش است قطعا
 و اگر غالب در مرکب کثیف در مواد البداول نار است مفضی عدم اعتدال است
 در فاعلین و هم در مفعولین **زینب** که خارج از اعتدال در مرکب مذکور حرارت

و بیوش است

کن ناسپید کرده ارض همچو ترساید مرزا اسید بعد از آن بر او وز بزان
آفتاب هفت روز تابش نماید تا شش روز **بسم** صمدی شود از او شش حکا دو نثار
ایشان و ایشان ازین نوشاد و دیندار آب و نفقه کن یکبار و خفگی کامل
نصف ندید و بر سر بدش نیز نهد و از بخار خفتگی آن بر آید شش سده شش ازین
بنا و شش شش از برای عورت یکبار صید حکا ندید بر شد بدش بر آب و غار
نیم یک کشت کردن و نماند که کافی باشد بزرگ جوف خواست و گوشت از بر زدن
هیدت عظیم نا آنکه نزد بد شد که روح ازین من جدا شود بواسطه کشت بر سر
عظیم است **بسم** اعراض کردن از کرا و از ترس خدای ولیکن خواهم آورد و ترا
کواهی حکا و تابش از برای نویسی عرض ناکه بودم لغزین بود حکم ناکه
بفراتر خبر مرزا ازین جدا ناکه در او نفس او روح است آب که نزد غایت
جسد و بر چون می ناست ندید بر کشت آغاز بخت میکرد بعد از صاف کردن
نا آنکه سفید کرد و دو کدو بودند بعد از آنکه بودند ساه و دیندار
در چاه بات آب کشته او را نایب شده که بواسطه بر دار بد از او ایشان
و بیرون از او دل طبعی که مکتوب بود از انصاب کم و مزخ و نهان کن نیز
که بیرون آید از او انصاب کم و مزخ نا آنکه فساد نباید با عالم بعد از آن
اغاده کن غنا که او را کم نا نماند سفید همچو زخم از زخمی کن اندک اندک
نا سفید شود و از کم کرد و نماند سفید صاف و سفید و غایت است
که مدح کرده اند است سیدنا غوراث و گفت همچو ایشان مرزا و روح و نفس
و جد است **بسم** که صبح و در یکا روی ترا آفتاب بر و ز آید جوف او در شک
شود بر پایه نیز نهد و او سفید نکند از آنرا نکند که فهم **بسم** دینا و جسد
نیز او در نصف خاکستر و نشاء آب صفت کرده سده شش و اصل کن بخاک
و امر کن در آنچه نویسد شش پاک و نفس را زایل شود و ساهی ز او دینا و زخم

نمازها و روزه با حق است
بعد از آن عذر می آید

طرح مضبوط

فہرست جلد دوم

باسم درند نیز عشر معظمه
بسم الله الرحمن الرحيم

گفت هرگاه بدانی و بشناسی و آن حرفه سفید را که آنرا اصول او و احد
کو بنده و فصل او بیای و جدا کنی آب و صغ و دهر را و او منقش بمانی
بجفتی که هرگاه شمع کنی شمع سوره مطهر از سواد اول بدین خبر بدی که
مسکو و طلا و سرب و زان را نش بعلیق تو اهد و خویش را نش کنی که آنرا

قصص عجیب بر این حجر
و ملاح آن کج از صحرای نوحه

تجرب بر سجد مثقال نفوذ بر وی می کرد و انشاء الله تعالی ثبت **باب**
 هرگاه که خدائی ما ده که حکما نخواهند و بظن کثرت آب و درهن از او برین و درین
 و آب را تا غایت صفا نشود بعد از آن عقد نما دهی زود در ذی باشد
 ملازم مانند انش فندیل بر بکروانی و زود عبا و برین و بر او از این
 آب که نکلا و نموده بودی بظن ما اینکه نزد کبر و در خطا و وصل کنی از کبر کنی
 و بکنای بر این ملازم مانند حرارت شمس بکرو و بکشت خواهی یا نسا و را
 بر نیکار و غوان بعد از آن حل نماید آب سرخ عبا بر سر خ خواهد شد پس
 نام است از برای ضعف این مرتبه بکرو طلاء مکمل شده باشد پس چون
 و جراح و از آب مذکور و بر این طلا و بخرشت نماید تا سه مرتبه
 در شش روز کل گرفته باقی نریم که بکرو و طلا و سی رنگ طلائی مذکور
 بر طریح کن یک بر سجد از وضو آب که شمس نام عبا خواهد شد انشاء الله
 غنا **باب** تجربی کف اگر از دهن مذکور بخورد سرخ دهند و باقی
 حوی بوده چنین نکند و مانند نافه مرتبه نه باب حرث باشد
 پس بخیف نماید شمس که مکمل خواهد شد از شمس مکمل با عبد بلغم
 کند و در بر سینه بخیف کند از سرب مذکور تا آنکه ملغمه سرخ شود و از آن
 طرح بر منو نماید شمس حاصل گردد بعون الله تعالی **باب** تجربی **آب**
ناب کف از نفخه امویه که چون بخیف کردی باب بخورد و بخیف کردی
 او را بیرون می آید مثل زغنی کذا خنر شود پس بخیف از حکما ایشانند که عقد
 می کنند او را می اندازند و از دهن و فم بند هب غامه مثل میل بر مکمل کنند
 او را و بک از این باب و بیست هر طرح کنند شمس کرد و بعون الله تعالی
منقول **شیخ** **عبد** **الدین** **محمد** **الله**
 بسم الله الرحمن الرحیم

تجرب بر سجد مثقال نفوذ بر وی می کرد و انشاء الله تعالی ثبت
 هرگاه که خدائی ما ده که حکما نخواهند و بظن کثرت آب و درهن از او برین و درین
 و آب را تا غایت صفا نشود بعد از آن عقد نما دهی زود در ذی باشد
 ملازم مانند انش فندیل بر بکروانی و زود عبا و برین و بر او از این
 آب که نکلا و نموده بودی بظن ما اینکه نزد کبر و در خطا و وصل کنی از کبر کنی
 و بکنای بر این ملازم مانند حرارت شمس بکرو و بکشت خواهی یا نسا و را
 بر نیکار و غوان بعد از آن حل نماید آب سرخ عبا بر سر خ خواهد شد پس
 نام است از برای ضعف این مرتبه بکرو طلاء مکمل شده باشد پس چون
 و جراح و از آب مذکور و بر این طلا و بخرشت نماید تا سه مرتبه
 در شش روز کل گرفته باقی نریم که بکرو و طلا و سی رنگ طلائی مذکور
 بر طریح کن یک بر سجد از وضو آب که شمس نام عبا خواهد شد انشاء الله
 غنا **باب** تجربی کف اگر از دهن مذکور بخورد سرخ دهند و باقی
 حوی بوده چنین نکند و مانند نافه مرتبه نه باب حرث باشد
 پس بخیف نماید شمس که مکمل خواهد شد از شمس مکمل با عبد بلغم
 کند و در بر سینه بخیف کند از سرب مذکور تا آنکه ملغمه سرخ شود و از آن
 طرح بر منو نماید شمس حاصل گردد بعون الله تعالی **باب** تجربی **آب**
ناب کف از نفخه امویه که چون بخیف کردی باب بخورد و بخیف کردی
 او را بیرون می آید مثل زغنی کذا خنر شود پس بخیف از حکما ایشانند که عقد
 می کنند او را می اندازند و از دهن و فم بند هب غامه مثل میل بر مکمل کنند
 او را و بک از این باب و بیست هر طرح کنند شمس کرد و بعون الله تعالی
منقول **شیخ** **عبد** **الدین** **محمد** **الله**
 بسم الله الرحمن الرحیم

ثلث

خلو در هبی و زغار در هبی : و در در هم عفا بکری
 حل عقد کن ایضا گفتند : یعنی در زبله نکوره و بی
 به پوده صرف مکن عسرا : والله شاهد هذا الکبر اعظمی

باب من قول استعجل لطفی
 بسم الله الرحمن الرحیم

اما استعجل لطفی : مختصر و نقل کرده و کفنا این باب صفا
 در دهره و این است که عجم و پانه ندید چون بدین مرتبه برسد ایضا
 از آن حل شد باشد آنرا نه خوانند پس بدین است که بآن و درین
 آنکه طرح کنند و وی خبر ناطل شود و بنماید او حل شود الا بی تا اید باشد که
 کف در صحیفات افلاکون که فاطمه را در کن بر طفل هفت بادن حل شد
 پس در کن بروی و فاده یار تا جمله عقد شود و او نکو بر عمل است تا نام
 شود و چون شمع زد و شود و فضا را صغی کند بر بزی که در طلا و قیام
 باشد مثل مدنی و در سر غنم و الله علم **باب** تجربی در عمل کند پس
 نفط کن نامعطر شود شفا بعد از آب دهن مریض سرخ غوی کند
 در جسم پس بکند از او و دهن را پس با دهن و سبای می پس چون
 او را و نرزه و آب بر سر او برینا از سر او بگذرد و بر هر زن تا آنکه
 غشلا شود پس صاف کن از او این آبرو بخورد و عقد کن بعد از
 پس بیرون می آید از او و بک سرخی و این است آن کبریت هر که ذکر کرد و بپند
 او را حکما بر هر گاه حق کن با و زغنی را ثابت می کند و از هر گاه پنج کن
 بذهب کلس می کند و از او را و ندا بر دینا و هست گفت ایضا
 فصل کردیم چپن بیکه ذکر کردیم او را الحال از قولهای این حکیم از برای آنکه

و بکشت خواهی یا نسا و را

انده نکات سرخ و کبریت هر از هر
 یعنی شکر و درین سیاه آن
 که در دهن و زغار و در دهن و زغار
 و بکشت خواهی یا نسا و را

عمر نذر انفس حجر تحف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَالَهُ بِسَارِ مَعْتَبَرٍ

در قیصریه آتش این است که نه
عدد بنهر قیصریه یکصد و شصت و نه
نیم

در آنکه در تیره هر چه جز از دست
از من و آب سینۀ و این بخت
وقت تو نشسته باین آب سینۀ مبارک
عمر پادشاه است و بعد از آن که
شش کاره بوی آب این الفار
و در این ملن راز حمت است

وَابْ

۱۳۲۰

عنه عليه السلام

عقلمند

حق

ماء
وان

9.

خاتمه شد و بعد از آنکه از این امر مطلع شد
و منشی تقیه از این امر مطلع شد

دینش طین درین زین شری
دچار نایب در دست حق
خوب عقد شد

تقطیر آب میوه هر هفت مرتبه بزرگوار
آب برافروش آب آتش گودر کج
حمت آید بر این که بسبب توفیق برافروش
و تقطیرات مکرره نفس از این کوه است

منقول حکما در زند بنی عیسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کون

قصیدہ آبِ حیات

مارت اول آغوسته ۱۳۴۲

تیسف ارمین و قلم
آن آیتها بعد از تفسیر
از ابی ثانی

من قول حکما در بند بنر حبس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

طبيب
واسع
والمج

مجلس

مجلسه اول

[illegible]

این کتاب را در کتبخانه دارالاسلام و دارالافتاء
تألیف و تصحیف و کتب و کتب
تألیف و تصحیف و کتب و کتب
تألیف و تصحیف و کتب و کتب

اربعی ترقی ترقی نوشت در آب سینه
حصه جزو ده جزو درم
کلن کنه باز روی که انداخته و یکبار آب سینه و روغن
آب سینه از زرد میانه سینه

ادنی بینه شد و بنی نرنگینه
ادنی بینه شد و آب بینه
خود

فان في قوله تعالى
فان في قوله تعالى

کتابخانه

مراقب النفس صنف
باب سیم
تغییر حجر و اخذ ارکان او و نظایر
آنها متبطلات مکرره
تغییر سابع
و آنچه آب عین را از حق گرفته و آن
سرخ را نفس را و این را از حق سبغ
از حق آب عین گرفته و بر او اخذ را
چنین نکرده و آن آب و نظایر آن از او
تغییر هفتم
بعد از تشویه ارض در میان دو قریح
تغییر هشتم
بسیحی و عید بغیر وجه تغیر ارکان
باب سیم

Handwritten text in a cursive script, likely a list or inventory, written on aged paper. The text is written in a dark ink and is somewhat faded and slanted. It appears to be a list of items, possibly related to a collection or a library, with some words being difficult to decipher due to the cursive and fading. The text is written in a single column and is oriented horizontally.

سیفد کردن ارجن

بہ من آتلا

تَرْجُومَہ

ارمن سیف آریف ہوا

این نسخه در صفحه ۱۲۲ نوشته شده
کتابخانه مجلس شورای ملی
در تیسده و نوبت به دفعه نوشته شده است

من قول محمد بن كزيبا عن زرارة
عن ابي عبد الله عليه السلام

سجد مشغال از هر جگدی که خواهید
من قول اسناد کبریا برتر خلیل الله

فضائل

اسماء التاج
 ربح بحر قمر سم ميث
 اب تاء صاب اغ
 ريب لواء ربح اب
 فرزة قلب كرك فاجية
 يدره نزل كرك بجزا سيف
 وادرك ما وادرك
 اسماء الأسماء
 جبه جسم جبه ان
 قلعة كبريت ام كرك
 ميت بشار ثا صخر
 رافض جرح طي جهر ريب
 ربح راد وادرك

صَفَاتُ مُقْبِلَةِ حَجْرٍ مُكْتَرَمٍ

برای

مطلبه عینه مدح فرغید از زوای
و عقد و ترفان و عقد و ترفان
و قویتر آن بر تبیین ارض و القارآن
بر نیت مآثورا لیکر کنه

98.

وہی کہی کہ یہاں سے تھوڑے فاصلے پر ایک چھوٹا سا گاؤں ہے جس کا نام ہے "کھنڈ"۔ یہاں سے بھی
 ایک گاڑی نکلی اور وہاں پہنچ کر ایک اور گاڑی سے اتر کر ایک چھوٹے سے مکان میں داخل ہوئے۔
 وہاں سے ایک چھوٹے سے مکان میں داخل ہوئے۔ وہاں سے ایک چھوٹے سے مکان میں داخل ہوئے۔

عمره
طرح برنجیک برده و طرح برنجیک برده
و در آن برنج معصوم یک برده است
و گفته

و بگذار آرد آن روز ناسد شود پس از بدین در آورده هفت روز بماند
کن بعد از آن بیرون آورده قطع کن کبریت را از آن محلول بنور سبز
که هر نیم ساعت کبریت باشد کتاب می شود کبریت شد سرخ بر طریقی
بکشفال ازان برده داخل میشود ذهب خالص و اگر بر زعفران کنی یکی
بر هزار مغفطی شود در ساعت ذهب در طریقی کند از مغفود بنور
یک بر هزار منز که مسکود ذهب خالص و احاطی کن که از بن دهن بدست
و صورت بنور سبز که رسم است

تمام شد این رسالۀ و فضایل که مجموع از جمله عجز ثبات و ضعیفات
انوال حکما و معتبرین و موثقیں عمل صغری باشد حسب الخواص
و فرمودۀ عالم بقدر محمدم و الامقام ذوالعز و الاحرام ملاذی
سطاعی **الاحرام الجدا لاکرم سرکار** **میرزا محمد** که از اقل ضعیف
تا عبد الله تصرف خواهر فرموده بودند علی بدلائل العباد و جمیع
ابن عبد الله غفر له الله غفر لک ایمنه و قادیه و بایند محمد و آل
الطاهرین المعصومین محرابه شبیه یازدهم شهر ذی قعدۀ الحرام
سنة ۱۱۸۴

اصل نسخه کتاب در هزار صد و چهل هفت بود که یکصد و سی و نال بود
که صورت اتمام پذیرفته بودند

مدرسه
تأسیس شده در سال ۱۳۰۵ هجری قمری
در محله کهنه بازار
از طرف آقا میرزا محمد باقر
و آقا میرزا حسن علی
و آقا میرزا محمد تقی
و آقا میرزا محمد رضا
و آقا میرزا محمد حسین
و آقا میرزا محمد باقر
و آقا میرزا محمد حسن
و آقا میرزا محمد علی
و آقا میرزا محمد تقی
و آقا میرزا محمد رضا
و آقا میرزا محمد حسین

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فأما من قارب مشي كلات جابر لاد و قد سجدت و سجدت و سجدت
فمن هذا المثل و صدق من قوله و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه
من كلام القوم فلهذا الرض و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه
أجبت لاد فأن من المستر الجاهل فلهذا الرض و راسه و راسه و راسه و راسه
و قد تفرج ما فلهذا الرض و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه
فلهذا الرض و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه و راسه

[illegible]

المستحق للزواج ما يجوز ان يتعدى بعد الفسقة الى ما هو العقيل ومتعبد الاكليل ما الفسقة من المماراة التي لا ترضى
بالجور للدين الا من امره بالجور المدب بالعدب المذلول المكنون متره المار عليه وتقطيع عند رايه صيرها من وبها ندم وهو
الصالحه في الفسقة والفساوي بعد الترتيب مجملها المارة من غير وبصيرها والفتيا ومن المالكات وهذا المار ينظر في كل
الامر

الحمد لله الذي جعل في كتابه
الهدى والرشاد والبرهان على كل حال
والنصير في كل شأن

[illegible]

الحسين بن علي بن أبي طالب

جنتیہ سے پہلے ہی کہہ دیا
میں نے یہ کہہ کر ہی کہہ دیا

[illegible]

محمد بن يزيد، عليه اللعنة المردية

صباح الغوم من جريد
 مضيق اللين مشتم وجيد
 ودع بشرق وبارح كوش
 ويدعي بالخاص وبالجليد
 ودام البئر منظره يدعي
 كسفو اليد بالطلع بالحق
 رعو بغير وبارح مصر
 ويدعي بالتيصا المستفيد
 اذا جمعا بعد الزنا حقا
 وحسن الحاج والراي السيد
 وقابلت الهوى بارحيس
 ودع الناس بالفعول الحميد
 وقت منجها حقا وكذا
 خلفت من الاماني باليد
 فكل لمباغ عوجي حيا
 وبزلا العم من كل عميد
 يبرها ابا مع الخامس
 ليغنى عن قريب او بعيد
 مؤرخها انا وانا
 وخط الوصل بالكون السيد
 وينب في الزون ينصب حل
 على الحنا والورق
 يكون مقامها ميقات موسى
 وغنجا ربا كالجليد
 وترجها ثلثا بعد هذا
 من البين الكيمات الجدي
 ويصدق الانا له لبا
 على الوق يدعي بالصد
 وقال في قدسني وما
 على ما ترقب الحدود
 فزيد لنا هاء كل يوم
 فوبن السدس بالخير الكيد
 فيكها سبل مثل تار
 سابع الناي عنها الرشي
 تفعل الغوس اليك كحا
 متابع لذي خوف الكيد
 ففقدوا وتلهاب نقي
 وقسم فصل الروح العيد

[illegible]

در آت محمد
صلى الله عليه وآله وسلم

عقود روح ارواح و دفع
محقق و مکرر

مدرّس ربيع الاول
وهران عتيقة

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

متحدة مشرقة شاملة شياء بحال الباقية الا حرمها ودرها بما شئت اما بالخالصة او بالذات واما بالحق والواجب والحق
 والتشيع الى شيرية طرية حرة هذا لجنس هذه الذرية يجب حثها اذ اعمها في الاول المحسوس بها التي تعظم ذكرها وتذكرها بالاطلاق
 الحديث تنص على ان هذه فخرها في شيرية شئت وان تعلق حصول الركن الا بغير المذكور فاسمها بما حصل عندك من الركن
 الغيب الصلة على ان كان قد حصل ما ذكر من الركن واستمرادها وكذا ما اتفق لك من باب الصلة المذكور لان
 ان يخرج ابيض فذلك هو الله تعالى عليك كما يجب شديد وقرب لا كل احد بعيد ومطابقا لثمن العظم شيرية الركن من العظم
الفصل الثاني في بيان كيفية الاستدلال واستخرج منه وصنفه وجميع ما يند بغيره من اعظم ما سندان يخرج عليه هذه الطائفة
 المحيرة تارة في غير شيرية ولا محقرة **فاما كيفية هذا النوع بالبيان** بيان تأخذ من الحجج القوي ما امكنك بعد في بيان
 وتنفذ من الركن الثاني اقرب على طالع الله بمقدار حرة الحضان او على طاق الفهم المكنون المذكور فاذ وقعت الصلة على القول
 عليها بالشمع والخروج ما في الذرة فحده شيئا فاشيا على صورته لا في فوئده ومبدأ اخر اثر ويجعل في قرنه هيا ويصيب عليه مثل
 من الركن الثاني المذكور ويحكم وصل الآلة واد منه في الركن الرب بسوفا تاما واظهره وقطرها في واحد على
 في قوله المذكور واد على في الركن الرب بسوفا تاما واظهره وقطرها في واحد على
 قد ارتفع على وجه الآلة ابيض او قريبا من البياض فحينئذ من وجه الآلة واحفظه ثم اعد الماء المذكور في القرية
 على عالم قطره والحجزة تارة في جوف قعر فيها راد حتى يحل الماء ثم صبغ وقطره في الماء المسمى في قرنه
 تارة كضمان الكبر فان الماء يقطر ابيض ويتحول الفعل في القرية فعد الماء الا بغير على الفعل المذكور في القرية
 الموصل في الحجزة يربعا والماء الاول وصف الماء الا في وقطره واعد عليه لائلا تدبره بهذا التفسير حتى يخرج الماء
 ابيض لا بغير غير فاعمل الصنع واجعله في قيعه محسوسا بالشمع واتركه الى وقت الحاجة اليه ثم كثر
 المذكور على الفعل المذكور لانه في القرية الذي قد استخرجت الماء بعد ان انتهى من وجهه ونفسه لائلا في قطره الماء
 المذكور بعد شيرية وقطره غير وصفيته وتغيره وتلخصه الى ان يصلح من نقيا اشبه الاشياء
 العلاج بهذا ان اخذت بياضه لركبها مع ما تخر ليكون اكسير تاما وان شئت ببيض الركن الا شيرية
 الر حوائق الذي تريد تركب مع روح الارواح خاصة فخل الماء الذي بقيت به الارواح فان فيه قوة محسنة
 استعمارها من التكاثر الى الارواح المذكورة فخذ منه ثلثا جلاء فادخله على من ومن الذين في قيعه الاول
 منها جينا وصغره عند فداخذ ما في قعره من الحرق او الصفر ثم تعطيه من الماء المذكور وتغيره في شيرية

دين حرم

طريق اسم وبيان
 في قوله شيرية
 كرم واد واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد

في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد
 في قوله كرم واد واد

[illegible]

توضیح در ذریعہ نقل
در این کتاب

[illegible][illegible]

درجست پنهان در طول السع ۱۹۹۰

ایضا بیسین ازین کدخد نوشته
که روح ارواح ازنا و مستعد شده
و ربش در او مانده است بخیر
صادق حکما و کافران کائنات
ازین مبتدیان

نیر و اندک آن ملک بحر بود
بر کوه حق کو حدایت است
از این بخت نظر در این مستطیع
نیز در این بخت نظر در این مستطیع

اذا كان السيارم وادرك بجمع او اربعه رصف في يوم واحد فليحسب باليومين

٤

ایضا در شهر قمین دکن کرم و زهره
سیاه چسبن که این قدر خالص است که
کدامی که این است که در صورت
دکن بود که
نقد خالص
چهره

[illegible]

ایکے افسانہ نگار نے بابہ نگار کا

[illegible]

100

اکسیر

114

[illegible]

و باقی مراد فضله که تمام شده است خلقت او در بندش و بقیه داده است و او را نافرطیت پس و چپ است ازین قول که جمیع حب و

منع واحد اند کما از برای بعضی از اعضاء است که منع کرده است اجبار از تمام شدن و مکن است از آنکه این اعضاء بقایار

این نعمت و مکارمت انتقال ازین جا و در هر نعمت حال و قدر این است که هرگاه وضع کند از بعضی

این حکایت و غرض متین و جلیله است اما که گفته اند در غرض بسیار آتش شعله را که در در غرضه زینت و معرکه و عجز

فقط به چشم که ندانم و در سر نه نشانی که نفهمم و در دست زین قول انتقال از صفت نور حال تمام در دل

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

اعمال الدرب و بقا رویت بر باب و جمعه از روزان مری و دماغ کما یت است این بود که بهم این را در دماغ این

برودت است یا افراط حرارت در کاس و عهدید پس چنانکه در کاس است از افراطی نام است که غلبه او بر کاس است و کفایت

که دیده است از بار او هر چه تمام نیست خلقت پس کیفیت کار اجماع واحد است و احد و کیفیت در اجماع از احد

معادن است و چنانکه در کتب معادن است آن را طریقت و برهوت است و لغت کیفیت و معادن عبارت در برهوت است

و برت که صدری شود از آنها معدنیات زیجی و کبریت است و همدیگر را بکار مانده و در خان از سر است پی هرگاه اوج و سطح

صلیحه مستوفی منور از اینها اجابتش کانه منطبقه واک بوده باینجه است که آن جود و حال در صورت و آن عبارت از این

هشتم در طوبى مكنون مرزور ادين اجبار صفحه مذکور كسبت و محاسب و اجبار و محاسبه از اجبار و محاسبه

و کلمه و مندر ایضا و اگر بخواهد به خط کتب که در این کتاب است به خط کتب که در این کتاب است

بر بعضی از اینها درج شده است که گفته اند - اصل روغن است و مختلف بسبب کیفیت است که افزای حرارت است یا فزاید

برودت پس غلت برودن زهر منقل احواله در حرارت طبع است و غلت نشسته با قوه افراط حرارت است که در بعضی از

و در این کتاب که در دسترس است و در آنجا که در دسترس است و در آنجا که در دسترس است

والمطهر في هذا الموضع

طرح: نمودار از نظر جغرافیایی و اقلیم در هر قریه ای که تمام کنه نوقض این شته را ببینید

عبدالعزیز بن عبدالمطلب

و در فصل اینها را و باین علت وضع کرده است یوسف بن ابی عیسی که در آن کتاب خود را در این باب

که خوراج بیت است و اش را هر مکنه و نظره مکنه بهر طعنه که پدر می یابد از آنکه او بر حرف می زند

افسر که دستور او را و این در حضرت مذکور که عبارت از حضرت علیکم السلام است و حضرت یزدان را که

در عهد مرشدان آن زمان حکما و دانشمندان عظیمی بر سر معجزات و معانی آن است که به یادگار آمده است.

نوعی است که در این نوع فسخ و رد فصول را وقتیکه بوده باشد برادر او کوی و دفع کرد

و اما مریکه بدن را از فضل و تزکیه بدن را بهال محبت و چنان است تا طبع که در جگر است در او این است

میراثہ تیر کنہ اور اپنا نفقہ کنہ مار فضل و طہات را کہ مانع است از جبر کردن در اسس ایتر و در کنہ اور انان

از غمراگنه حزینان غمراگنه بر او دگر گداخته آتش آردا بر سر حال غمراگنه حزینان غمراگنه بر او دگر گداخته آتش آردا بر سر حال غمراگنه حزینان غمراگنه بر او دگر گداخته آتش آردا بر سر حال

اشراقا انك حكيم: مع كرم و شرف و از سر او شاره گرفته است روشن زن بدین قول بگوید و آن حکمت بچان بگوید

کہ وہ مکر اور دھوکہ کر بیٹھتا ہے اور ان کا طبعیت و نفع دیکھتا ہے اور ان کے کمال اور کمزوری

و اما آنکه حکیم تر شیهه را در است و مع کر منفرد است چپ در ده که است

مرآت را نیت نغمه کنه از او اعراض احوال مرآت واراده کرده است بدست چوب رطوبت مجرا از انبار آکنه عوارث مرآت

کونکیت و صورت بایست فد و در سینه که رطوبت طیفه عوارض مکنه و از هر چه جز آنکه متعلق به است مخرج ابدا

بسبب محبت خودش و بسبب بزرگوارى اتم از حال اول است و اما آنكه بدون حكيم كرا و متفكر بر سر
آنچه را

کده است باین قول نازرا و اما بقا بودن تاج اوسیه که بر بالین از سر فرستاده کرده است باین قول رنگ حیوانه

که از او جلا شود و حرکات او را در آتش بهرست که در پیش از آن و اما بودن در وقت او سیاه است و آنچه که از او گدازد
 جوهر است که گفته است در او جوهر شد و از آن بجهت جلا شدن و از آن تشبیهها و لکنها فی الفعل لیس تشبیه
 و اما بودن در دستهای او غلیظ است و از آن که غلیظت طبیعت ارض را که آن آتش سیاه است و اما بودن در وقت
 او در آن است که گفته است بسور قوت این طبیعت از بر آن که این قوه قوت است برین نوع و آنچه که این طبیعت با اوست
 که متورم است این نوع بسبب قوت قاهره این طبیعت و هر که در این نوع بر طبیعت خواند که آنست که بر کرد
 است حراره و از این طبیعت و قول ما که گفتیم هر چه که در آنست جوهر است که در آنست متورم و از این است
 و که در آنست جوهر است که در آنست متورم و از این است و از این است و از این است و از این است و از این است
 و سیاه بودن آن جوهر است که از آنست که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 مذکور است آنچه که از آن طبیعت از این است و از این است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 بر نفس و اما بودن قلب هیولی صریح است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 سیاه و اما مسلک کردن او از آنست که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 که جوهر است از بر آنست که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 آنچه که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 طبیعت را در وقت طبیعت قوه غایبه پس ظاهر شود در این طبیعت که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 بر آن طبیعت قوه که پس منقعه کرد و جسم و آن جسم است و آنست که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 در آن

در گفته قطعه در اوطب غیبه با سحر حرارت غریز پس تربیت سر به بر او گشت را باذن الله تعالی و همیشه گشت
 او را اوطب غیبه با سحر حرارت غریز را که تمام از غلظت او پس ظاهر شود در این طبیعت که در آنست جوهر است
 قوت کرد بر اوطب غیبه پس در این هنگام که کم قوت کرد و هر چه منقعه کرد و در این هنگام که در این هنگام
 منقعت و از جهت این علت شده که گفته است بسور قوت غریز از بر آنست که از آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 و هر چه در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 مسلک کرد بر آنست که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 و هر چه در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 این جوهر از اینست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 از اینست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 بر نفس که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است

و السلام
 سیال غریبه و اما المعامله الشبیه الى الحکیم مصطفی

ص ۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم
 حمد لمن تم من غیر الله و علی المقدر و فضل و زاد و ثم صلوات و معاذ الله و الحمد لله العباد
 فی خفته اسرار و در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است
 ما غت و در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است که در آنست جوهر است

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of the right page.

رسالة بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة لا يحيط بها عقل ولا يحيط بها علم
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة لا يحيط بها عقل ولا يحيط بها علم
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب

Handwritten marginal notes in Arabic script on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom of the right page.

والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة لا يحيط بها عقل ولا يحيط بها علم
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة لا يحيط بها عقل ولا يحيط بها علم
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom of the left page.

Handwritten marginal notes in Arabic script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom of the left page.

[illegible]

المادة الخامسة

تقریر دادہ ہیں و ہر روز
از غرض شریعتیہ و مدنیہ چاکہ
در محضر قلم را کہ کران کہ در لکن خراج
بعد از انقضای مدتی الی آخر
ملکات مرآت

ہیں گفتگو فرما

عوضہ دار فستکہ

ملکین احمد علی و احمد علی
شیر احمد علی و احمد علی

المؤمنين يحل لهم فيها ما شاءوا من الطعام والشراب والزوجات
والمنسكات البهائم ثم يليق بهذا الزيل على المؤمن

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

تنبه في غير ذلك فلهذا نذكره
بما فيه من فوائد كثيرة
والمعنى الذي فيه
هو أن الله تعالى
هو الذي خلقنا
والمعنى الذي فيه
هو أن الله تعالى
هو الذي خلقنا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

من الشرح على القرآن
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

د ج ع س
میل

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

...میں نے اپنے ہاتھ سے لکھا ہے...

[illegible][illegible]

صفحة الآحاد

في المقدمة

الاول المسمى بالانكسار فاحد عشر وبن يوما ولا يخفى ان بعض المركب بعد تقنين الاول اربعين يوما عليها وعلى قول
 الجوهري قول الشيخ لكن لا ينعمن الظاهر لظلم حتى بان طرأ بهت لظلمت كبريهم ولكن في هذه المرتبة ان تقسيم
 اربعين وقال في الترتيب والمراد به التقنين انكسار المركب وهذا لا يمكن الا بان الغيرة الغير المصنعة لظلمت كبريهم
 وحرارة الزوال طلب نسبت في مقام الانكسار وهذه المدة في حرارة عدم الانكسار فلتتبع سبع لا غير واقرب الطرق
 المستقيمة كما كسب ان تافه لوزا مرافقته واستطوره واسمها ان كان طاردا في مقابلة لست وعشرة
 ومنه وحق تقديرات المتواليات وهذه ثم علم كانه في موضوعه فانه لمن لا يعرفها وسهر من يعرفها والحق ان هذا العمل
 لا يتبدل الا بدور الشمس في ربع الجهد المول قال الله تعالى في الروح من امر ربي فانه في الغدول في الغدول
 المذكور وقال العلماء في كيفية الترتيب اقول لا كثيرة يتبع بعضها من اجب وعده بعضهم ان جهر ولا يخفى في ذلك
 العلم ودونهم اعلم ان اذا لم يطرأ دلت المذكور مع الاثر في سبب لانه ان يريد عليه شيئا من الاثر في زوارة فانه في
 اوهم الوزن ليس في الترتيب والرتبة الغيرة بها يحكم الترتيب في النار زواج الكسح ولا يمكن ان يقال ان هذا في
 واحدة مع الاول ليس حاله في هذا الموضوع فيان المركب عن الاخرق وحمايه عن الاخرق فان وقع الكسح
 فصدق المراجع والآن زواج الكسح ان تنظر المركب بعد الترتيب فان كان اسود فان العمل على التقدير ثم تروى الى
 فوق من الترتيب فنعين نأمر الكسح ان اربعين يوما عليها وبعد الترتيب في النار زواج الكسح فانه في
 هذا اذا ارجع شيئا منه وتحت في انما في عدادها القدر ولكن في هذه المرتبة تروى بقدر الزرع والمدة
 لا اول في كسحها لا تقربها بها وقدرها كسحها ان رودة اربعين بعد التقنين الاول ثم تخرج في العادة وهي
 بجودة ثلث وربع المدة في انية وراوالم والمدة في العادة في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا

في هذه المرتبة
 في هذه المرتبة
 في هذه المرتبة

والمدة في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا
 كثير من منهن من قال لابد ان يقسم الجوزا ثلث من الماء ثم تقسم في مائة وبعده في المركب يقسم
 وبعض في العادة الترتيب فانه في تقسيم اربعين التقنين في العادة ثم تقسم في مائة وبعده في المركب يقسم
 بالجواهر في السبعة اجزاء وبعض يقسم منها اسوي وتقطر في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا
 الاجزاء بالتقدير والتقنين ومنهم من قال يجمع الرطوبات الثلث بدون النفس في الجوزا ثلثا فانه في كسحها ثلثا
 بعد سنده ولكن في خطا ولا يمكن العمل به في التقنين لانه لا ينعقد المركب ولا يتبدل الا بعد العقد ونفسه اقر
 بفرده حيث قال واما العمل بهذا التدبير فبغاية المعارة بطيران اربعين يوما في قوة ان رطلية
 الرطوبات في ذلك هذا العمل فانه من زعم الانكسار انهم الا ان المراد به انما يجمع بعد انكسار
 الاثر وجميعا ثلثا رطوبات محولة بعد الرتبة الاولى الغير المول واما قوله بطيران اربعين يوما
 قوة انرا ياب عن هذه الكسح وظهر ان ما ذكره ليس الا لانه يمشي قال الشيخ رحمه الله تعالى في
 الحكم بعد ذلك انما تنبه بها في المركب الجوز واحد من اليبوسة في اول الترتيب بالاول وبعده ترتب
 بالزوجة انية رطلية بيضاء ثم ثلثة سنية عينية ثم بالزوجة انكسار ثم يوصف بغير ثلثة والكماء
 في الاول من منهن من جملتها من ثلثة في اول الترتيب في الكسح وبعده ثلثة في الكسح
 بالجواهر السنية ومنهم من جملتها في ثلثة في اول الترتيب في الكسح وبعده ثلثة في الكسح
 فيقارن به العمل في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا فانه في كسحها ثلثا

في هذه المرتبة

في هذه المرتبة

في هذه المرتبة

في هذه المرتبة

في هذه المرتبة

طبع برزخ و ذآن
الکبر قر

بکشت و بان
دختر نازنین
که جبر جمیع عورت
از دست است
و نغمه

کتابخانه قضاوتی و ادبی

في حق النفس
مقام الزين
نور احمد

مجلس اول
در روز پنجشنبه
شماره پنجم
تاریخ ۱۳۰۲

مقام الحبر

بیان مرتضیٰ بن علی بن ابی طالب و غیره

در قیام الحقیقه

شیر شقایق

فیز

تبیہ

19

نویسندگان: **میرزا محمد علی**
باقری و حبیب الله

179

[illegible]

فدشخوف و البين كهمس ملاح كهمس

غنیہ و علم میزان
و پنچہ دہ ۱۵

١٤.

في احوال الخلق

من العقاب الله برضه من رزقها فحقها بالحق مع خلقه الشتر واقرها عنها ويستحقها الله ان يفت منها فله
المستحق وحقه بان الرزق مستحق ايام ثم يرد ما فاز بدت ومبرها كذا ودينك بعد من رزق انكره انكر
الا ان الله لا يترك رزق من الرزق واقره من عليك ايها الغريب العاقل السليم لم يترك
في وجهك وهو ان الملح اذا تكسر ككسر ابطع وكس اذا اقبض بعض المعدن ويطبق على وجهك
المعدن فانه يكون كالكس في الرزق هذا فلهذا آتيتك من رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق
الابرار يفتك وانما يصليكم بالبر والبر في رزقكم فلهذا آتيتكم من رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق
الدنيا ورعاية الله في الرزق يفتك كذا يفتك لا يفتك ولا يفتك كذا يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
ورزقها يفتك احد هما المستحق لحيات الا اجاب والا فلهذا آتيتكم من رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
مكرم وارجوه الرزق والقدرة ان بعد الرزق والقدرة الباب الثاني في الالباب في الدنيا والآخره من رزق الله
وتنزهه الرزق هذا اذ لا من الاربع المصنعة خلقها الله في عشرين من انفسها من رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
من الرزق المفضل وحق المفضل في الارزاق في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
من الارزاق المفضل في الارزاق في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
في بعض الرزق في فقال خذ من الجسد الجسد المفضل في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
ولما رزق الله في ان رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
درهم من رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
خبر ان يكسر عشرة دراهم من الشمس بعد الطرق في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
وبهذا شئ لم يسع به احد من قبل وفيه رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
الارزاق في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
برزق الله في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله

باب في رزق الله

باب في رزق الله

باب في رزق الله

باب في رزق الله

في رزق الله

في رزق الله

ان يخذ من السواد خمسة دراهم ومن براءة الشمس لخالص عشرين درهما ويستحق بعض
ثم يرس ثمانية دراهم ليلها يعبر كذا اسود ان شئت قطع منه درهما في عشرة من القمر لخالص عشرين درهما
شئت تعلم ثلثين من البعد المفضل بعن سبعة ايام بار كذا في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
من القمر واما ساير الالباب فاعلم ان الله في القلوب المستبرزة الله بعار في سواد كذا
نكتة في اسرار كذا ولما قال الشيخ صرت باقربا في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
فقال لا يترك رزق الله في الارزاق في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
ايضا في الرزق ايضا في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
وانما ادرى ما في جسمه وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
ورزق الله في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
خبر الله في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
درهم من رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
خبر ان يكسر عشرة دراهم من الشمس بعد الطرق في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
وبهذا شئ لم يسع به احد من قبل وفيه رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
الارزاق في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله
برزق الله في رزق الله في رزق الله وان يفتك في الدنيا والآخره من رزق الله

في رزق الله

باب في رزق الله

باب في رزق الله

باب في رزق الله

في رزق الله

[illegible][illegible]

وہ طریقہ مذکور

مارکیت

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

و قد وجد في نسخة أخرى من هذا المخطوط

1875

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

وہی کہیں کہیں

و اگر این مکتوب دیده شود به دست من نیست و به دست کسی که در این
چهار دیوار است به دست کسی که در این دیوار است به دست کسی که در این
دیوار است به دست کسی که در این دیوار است به دست کسی که در این دیوار است

三

تغییر پذیر و غیر قابل تغییر

44.

ابن ابی طالب علیه السلام

الحمد

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

...

فخرت و ثابت آن

—

...

۱۰۰

کتاب جزوه طبع میرزا

میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے

مجلس اول درین وقت که معلوم شد که در این مجلس
مجلس اول درین وقت که معلوم شد که در این مجلس

... ..

وہ کہ وہ کہانی مصنف کے ہاں

10

2000

في الشعر

وضع الشوم في ان تباير المكنونة
بيت حجر وكنز وكنز وكنز وكنز

تخلیق فیض المذکر

القرآن في تفسيره

در صحت بی ادبیت مخالفان و مضامین

اکبر علی بن

اورنگ آباد

Finis.

السياسة

تفصیل نمونہ

اقول

14.

فاحش من كونه قناعا وادسه فانه ينزل منه ماء ووهن مركب بعد انقطاع الفطر الكون قبل الارض فاعلم سواد
مستحب من الشجر وهذه اللبنة تترك ساعات فاما اوت ذلك خد من السواد ثمانية اجزاء ومن اللبنة
جزءان ومن الماء البين ثلثه اجزاء واجعلها في طنجرة الشبوع ودمها على نار كبر الشبوع حتى تجف جسد سواد او تتركه كبر
الجليلين التي من قبلها على شين قما يقويه شمس جيدا وان شغقتها بالدهن المذكور يبرأ بغير واحدة ماء الف
فان علم بان الحن طهر ما وصل اليك ولقد اوقفني شيبك على السلام على هذا الشبوع وهذه الطريقة لم تذكر في كتاب قطوا
شافوا برهن شاة امشافته وهي التي اشرت انها تترك في ثلث سماء ولم اذكر كيفيتها الا في هذا الكتاب الخ فاما
بيوت الامرا وضع مما ذكر ان رعاية الايضاح فالايضاح امر مستقر واستمر حين تاهر **اقول** المفضل بالبطيخ والبيوت
الحل هو الماء الذي هو الحاصل للفساد الجبهر وتتبعه النفس اليابسة المسماة بعد تكتيسها بالفساد والجبهر وليس هذا
الماء معتبرا في الجهر ومن البياض بل يتبعه البياض ايضا وهذا الماء بعد تمام على النبات وليس المراد به ما حصل في
المادة لان ذلك بعد من هذا المقام فتقوله وعللنا حيزا لا يتركب عليه امر وقول جابر بن قيسيم الاكبر في ثلث سماء
يراد منه بعد تمام قطع ثلثه ارباع الطروق ويسمي منه اربع فان بعض الحكماء يفعل منه عملة في نصف ساعة وهو
ما سقنا والدليل على انه مراد من كلامه بعد فراغه من تفصيل المائة المكثرة ومن التزويج ومن الجوابات قوله تعالى
الحل الكريم العيط فان الجهر عند هم لا يريدون منه الا ما بعد تمام التزويج وقوله كاج من معدن يريد به بعد
الزواجات الثلث وقوله فاحش من كونه ضايج يريد منه القز الذي يفصل فيه الاكلان وقوله فانه ينزل
منه ماء ووهن يريد به عند التقطير ينزل منه الماء الغريب والذين اراكم هو الماء الاصفر وقوله راك هو الماء
على عليه السلام كما رواه ابن شهر آشوب في المناقب انه لما سئل عن علم الكيمياء هو خيل قال هي حلة النبوة
وعصمة المراتب ان الناس يتكلمون فيها بالظاهر وان الله لا يعلم ظاهرها وباطنها ما هي الا ما جاهد وهو راك
ونار حائله وارجى وانراو عليه السلام بالماء الجامد الروح النبوية والحواء الكوكب الماء او صفر وبالدواء والاسرار
وبالدواء السالك هو الجسد الجديد فتقول جابر بن راك هو الطاهر الكوكب فانه من اصفر وهو الذكر للشرق والجمادى
وذلك

اقول

وقوله فانه ينزل منه ماء ووهن يريد به سواد هذا بعد اخذ في المياه تنقي الارض سوادها ووهن هذه الحقيقة ثم وثاها
يريد به جميع الاكلان وقوله فانه اريت خالط اليريد به انك تجمع هذه الاكلان وتحققها بنار لينة بالدهن المستحب
شينا حتى يتم جفاته ويكون جسدا اسود ما ملأ الى الجهر يكون الكبد وسواد جهر صكنا فتقوله وان شغقتها
مرارا كدابة الا في ذلك التركيب فانه في كلامه يتضا عن عمل المفعول منه فاليه شغاله بالفت وتافي مع العين
وبكان تلوك الشبوع عليه ما ذكره كان شغاله على ماء الف شغاله من الفضة بغيره ساءا خالصا عاين المقدس
يقبل الزيادة بمغنى انك لا تترك هذا الدرب بالفضة حالها المجرى ولم يظهر من الشبوع ما يظهر في المفضل
بالفضة وقوله ولقد اوقفني شيبك على السلام يريد به جعفر بن محمد الصادق عليه السلام لانه هو الذي علم جابر
لكنه اتم به في علم الصنعة واثم بغيره في منه بغير الحكاين بدلا فتقوله في ثلث سماء يريد به هذا الشبوع
لان في الطابق الا بعد مائة وعشرون يوما بل مائة وثمانون يوما قال سائل فوكم ان القيت احدهما على
كان اكبر بل عرفت في الرطب بين رطب العاقرة والحامدة وربيها خاصة وربيها لكونه فربه فيجسد اليه ويعتقد كاله
اقول المراد بهذا الرطب رطب العاقرة لان رطبها خاصة هو الماء الاسبغ ولا مدخل له هنا فانهم قال ثم كيف يطبخ
على رطب العاقرة وهم استعملوا ذلك لسقوه بل كيف يطبخ الاكبر بلا حجاب وهو حريق الحامدة بالنسبة الى الجسد المفضل
بالملامات والمصحح في كلام بعضهم ان المعتبر في الزاوية لعدم الا حريق الرجاء المحلول واندراس كان البورق المفضل
قطعا ذنب فلا يجس نفا على مقريخ بعضهم من الرأس والذنب المكثرين في الطنج فاما الرأس والذنب فعمل بها معتبران
ام لا وكيف عمل الرجاء على شارب وما هذا البورق **اقول** كيفيته الاكل على الرطب مما كثره وبيان ان الاكل في الاكلان
ولا ينبغي من اوساده لانه على الاكبر ويوضع في الماء سابع على النار ثم ينقع عليه حتى يصل الى حد ذوبان الاحياء
ان تضع له فثيشا ولو خشيت من طيرانه فضع عليه ما يمنع طيرانه كالرجاج والبورق وان وضعت الاكبر على جسد
على رطب اذا خفت على الاكبر من الاحتراق ويوضع عليه قبل شيش الرجاء المحلول واليه توجب من الحكاين فان الشيش الاكبر

اقول

اقول

اقول

و ما بغيره حتى ياتي به واصبر عليه قليلا فانما نزل لا كغيره فمختلف النوع فانما نفعه لا كغيره بل كغيره ان كان الملقى طيرا حرا واليسا
ان كان الملقى على الارض ولا يكون مع ذلك متفتتا كالأكبر بل ينقذ لثامنا ولا يتجان ان القيت عليه من الماء المثل عندك
قبلا الماء الأكبر ومع ذلك لا كغيره فيعمل فعل الأكبر فواحدة على الف ومضى ان الرجاء محلول اندخل المياه لثامنا كالماء
بالماء صايس وكما لا المنيح بالمشي ومضى انه الرأس انه فطما الرقيق والبورق واشره هو اللبب واما انما معتبان فالأكبر
سهل الذوبان ومنه المتوسط ومنه البليق فان كان الأكبر سريع الذوبان فلا يجب الوفاة للرقيق لانه بالذوبان يحصل بها أقل
يذهب الأكبر ويلاجه فان كان بليق الذوبان فلا بد منها وان كان متوسطا فلا بد من الحكيم الحلال فيحصل بها المادية ولا
في ذلك الأكبر بل يكون قد حل في غيره وتم وقدره قد يكون حصل قبل تمام وقدره فبطيئ وقدره يكون الغالب عليه الزوج فيكون
وقدره يكون الغالب عليه الجسد فبطيئ وقد يكون الغالب عليه النفس فيكون صفة فلا بد ان تستقر ارا أكبر بان تقي حقيقة من القدرة
ومن الناس من يبيعون بغيره فلهذا عليه شيئا من الأكبر وتكون حاله من سرعة الذوب وبطءه وتعامته وصغره وتكون مقصده المحرك فلهذا
الذوبان اذا عدم كان خيرا وكثيرا من روعة وخشيت عليه من الاخرى ان كان الجسد الملقى عليه بطيئ الذوبان كالأكبر اذا اراد ان
على القدرة فالحق على شئ من الأسر وبالن ذلك عليه وكلاهما من اذا احدث الفاعل على الجاهل فالحق على شئ من الأسر وبالن ذلك عليه
انما ترون مقتضى المحرك من صلب نظام التبريد فانهم والاعمال في فصوصهم في الكما قال سؤال على الأسر كما قالوا ان الرقيق في فصوص
الطريق عليه اكبر ام لا **اقول** الذي يكون اكبر الالذهب المنقح والذهب السامعي والفضة المعدنية والسامعية والرقيق والذهب
مكون ان طبع عليها فهو اكبر الجمرة والفضة ان الرقيق في طبع عليها اكبر الياسين واما الأسر فلهذا يكون كذا في فضل الجمرة فيكون
منها بدون جلد وقشرة والطلح في الفاسان لا يكون ذبا حتى يكون فصد **قال** في الرقيق المذوق عليه الأكبر الا ان اكبر وبكلا ثامنا واما
كاكبر في الأصل في النوع كما هو الحال في الانسان المتولد من الانسان والاربع بالمداد في ذلك فلا فرق بين الاصحاح وبعضه في العمل
منه يلا في الفاضل ان اكبر لا ذهابا ولا فقرة مثلا وعليه فلا جتماع الى مثل ثامب الجود والعقد ما غلبها القوة ولا الى
الاعظم الذي واحد على الفاضل حتى قال جابر في طريق طهره لانه لا تسعير الى واحد بطبع على الف من الجسد والواحد من هذا
يطرح على الف من الجسد الا ان هذا في المنيح في الجاهل في الباب الاصغر ان كان الطرح عليه في طهره فلهذا ثامنا مثلثا او مثلثا
لا يفيض

قال

اقول

قال

بل ينقص كذا من عن السابق والخبرة لان الفعل في الحقيقة هو الاصل ونقص قوته في التزلي كما هو الحال في كل قوت اذا
حق شروق الشمس **اقول** ان الرقيق والذهب والفضة في الفاضل الاكبر تكون اكبر لانهما على فلكي الاول
الى الجسد الذي فهو يفعل فيه فتكون قوته اصغر في الرتبة لانهما يتزلي بل اكبر جديد فلو طبع شغال على آخره وبكلا ثامنا
لم تختلف قوته والقدرة من هذا لثامنا انما المتحال يتكون اكبر لانه جسد ميت والأكبر حي يحيى فذا نفع فيه من روي كان
مشبه وفي الدليل في الطهرات القدر حتى انما حي لا موت المعنى جعل على حيا لا موت وهذا اقول لانه فيكون الحي
مثل قول لانه فيكون وليس الا في الفعل بل الفعل هو لانه لان السلة كان من الفعل كانه ميت فلهذا كان فعالا واما
الشمس فاما حدث شعا او انشعا ولو احدث شعا ساوما وكذلك يحدث شعا او فلهذا شعل الشمس فلا ياتي
ولو احدث شعل شعا او شعل ساوما او احدث ما ذكره جابرا لاشكال فيه واما كبرهم في اللؤلؤ والعقد وواطنهم عليها فليس
لها جرة واما كبرهم في ذلك الزبد والاطلاق اسر الرضا فانه في جميع الكما رما حا طرا يجمع اسرهما الا ان الماء على طهر
بنسبة حاله لا مناهم فلهذا المنيح شامرا في المنيحين عليه السلام بقوله المتقدم هو رخت البترة وعصاة المردة ان الماء يكون لا حيا
والحق واقعه لا علم لا مرمها وباطنها **قال** سؤال في فرق بين الرقيق والشمس المنيح عليها الدوام في القوة لان الاكبر في
المن شعله في فرق بينهما وبين الرقيق الصان بالبرج اكبر اذا اُصل في الكما واحد والاول قوي كونه روي كذا الكلام في
كونه روي من الرقيق والشمس **اقول** ان الأصل في جميع المعادن واحد وهو الرقيق والكيت وانما تفاوت المعادن في تفاوتها في
في القوة والكدوة واعتدال الوزن وعدمه واعتدال الطبع وعدمه فكلما كان اكبر في ذلك كان احسن واصغر والأكبر في
فان الميت الرقيق على الجسد كما تستلزم من نوع واحد اختلفت اجسادها في حسب مقام اجسادها وعلمه لان الساعات
بين الاثام اعم من جهة تفاوت الارواح والعاليليات والاجسام وهذا الارواح وادع واحد فكانت التفاوت بين ما لا في
والعاليليات اعم من جهة التفاوت بينا واحد من العالم واما من جهة التفاوت في تفاوتها في ان الشئ من الشمس قد
وتقع على الارض والارواح من جهة التفاوت وهو قول القومين الفاعل فهو واحد لان الشئ واحد واما من جهة التفاوت في
بالنور فمختلف لان اشعة المراتك اشعة من اشعة الارض فلا يجب في معناه الذهب واعتداله فيضج الجاهل في يبلغ فيه فكل

اقول

قال

اقول

بسم الله الرحمن الرحيم
من آفادات بعضی از اکابر و تدبیر حقا
کتاب

[illegible][illegible][illegible]

اینکه روح آن معطر شود پس تغییر را می دهد و افرایه صفات و عقده متزلزل پس افرایه نفس معقود بر اطره
باد و در بحر

بدان اس برادرین در سبکه که هر دو را حمید بن محمد بن یحیی بن ابی سعید پرور است و او را در این
زود کنی باید مقرر نماید یعنی کرم از آن حکم تحقیق کند تا به صنعتش آنگاه گیر داده جمیده و نشانی

V

قیس بن ارم

طریق مشرب الی الشیخ المعینه کلمه حسنہ از او و قال لعن الله من یبغی بغیا بها و طریق این طریق چهار گانه است سرکن
اقول فوناده ثابت است و این کلمه بنده آیه است و در روز شنبه که از حق بیگانه و در حق
تغییر که از نظر و زمانه می خوا باز کند و در ادق آنکه می بیند و از آب سار بر روی زمین
و تفریق که از نظر و زمانه و این عمل را بفرستد بر کوه که تا آنکه حدیث و ام این آب جود و این
فوناد و مشرب بعد از آن این آب سفید مظهر این مظهر و این آب پاک بشود که در کوه که در حدیث
هر طریقه بر مظهر و این فوناد و ثابت است سرکن و در مظهر مظهر است بکیر و راجع از آن
و در ادق که در مظهر و این فوناد و ثابت است سرکن و در مظهر مظهر است بکیر و راجع از آن
و در ادق که در مظهر و این فوناد و ثابت است سرکن و در مظهر مظهر است بکیر و راجع از آن
و در ادق که در مظهر و این فوناد و ثابت است سرکن و در مظهر مظهر است بکیر و راجع از آن

پہلے عقد

[illegible][illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or letter, showing a dense arrangement of lines.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book. There is no text or other markings on the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written on aged paper.

محرقة ابن ابي عمير
الحقاني الرابع

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

طبع برتر نوبه و ده یک شش افاده نوبه و اعم از نوبه
بر وقت طبعیه

طبع غیر کار

کتابخانه عمومی هیئت مدیره و مدیران هیئت مدیره

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

فاما في حق الله تعالى...

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

الحمد لله الذي جعل في خلقه...

[illegible]

